ANUL X No. 2892

Ediția de seară

MARȚI 22 IULIE 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ și se plătesc înainte:

Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevěrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ

Linia pagina IV-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „

La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase paginĭ
la fie-care ediție

O NOUĂ ATITUDINE

In sfîrșit *Drapelul*, făcînd experiența politiceĭ militante naționale a venit la realitate și la sentimentele cele bune.

Acest deznodămînt îl așteptam încă maĭ de mult. Eram încredințațĭ că atitudinea croită din convențiunĭ și artificiurĭ nu va putea dura, că politica moderațiuneĭ forțate nu va putea da roade. Aceasta era o atitudine contra natureĭ, cel puțin contra natureĭ lucrurilor din țara noastră, de aceea văzuse lumina zileĭ ca un copil rachitic căruĭa natura îĭ refuzase mijloacele de rezistență.

Din celula dezorganizată în mod inițial nu putea să răsară o linie de purtare trainică pentru un partid politic viguros, de aceea noĭ, carĭ am întîmpinat cu simpatie formațiunea numită aurelianistă, am încercat o amară deziluzie cînd am văzut'o la lucru și după aceea, ne-am manifestat nemulțumirea în chip energic și cu independența de care ne putem folosi.

Astă-zĭ, constatăm cu bucurie că *Drapelul* șĭ-a luat seama. A ințeles adică, cum că nu cu subînțelesurĭ și cu aluziunĭ malițioase și străveziĭ se poate impresiona o grupare de oamenĭ croițĭ din topor, și nu cu moderațiune se poate provoca roșeața pe uniĭ obrajĭ. Organul grupăreĭ aurelianiste s'a maĭ putut convinge că nu cu argumente se poate controla o grupare, care crede numaĭ în suverana atotputernicie a morților și care împinge lipsa de respect pentru fruntașiĭ acesteĭ țărĭ în cît să-ĭ puĭe sub tutela fiilor luĭ Ion Brătianu și să le conteste dreptul de a judeca actele acestor tinerĭ.

Pretențiunile rușinoase ale *Voințeĭ Naționale* aŭ revoltat pe bărbațiĭ politicĭ de la *Drapelul* pînă a-ĭ sili să-șĭ ĭasă din moderație, să califice drept un *șantaj* atitudinea ziaruluĭ Cantacuzino și să adauge în articolul din ziua următoare:

De cînd e lucru rușinos de a-țĭ exprima îndoĭală *asupra faptelor unuĭ ministru orĭ care?*

Dacă e vorba de așa ceva, apoĭ atuncĭ adevărul este că **rușinoasă** e **atitudinea** Voințeĭ Naționale, *care voește să umilească un partid întreg,—în care sînt ațițĭ oamenĭ carĭ șĭ-aŭ cîștigat un nume în țara aceasta prin propria lor muncă,*—**prosternîndu-ĭ la picioarele unuĭ copil, care, cel puțin pînă astă-zĭ, nu are la activul săŭ, ca ceva extraordinar, de cît numele pe care l'a moștenit.**

Acest limbagiŭ verde îl înțelegem și îl aprobăm.

Pe cît eram de mîhnițĭ cînd *Drapelul* ajuta indirect guvernul saŭ îĭ dezaproba greșelile într'o formă neînțeleasă de cît de personalul redacțiuneĭ, pe atîta aprobăm călduros atitudinea și vorba bărbătească.

Voința Națională care în cariera eĭ n'a știut propaga o ideĭe și a căreĭa activitate s'a mărginit la un lung șir de personalitățĭ vulgare și de polemicĭ brutale, nu se sfiește a subordona pe atîția bărbațĭ politicĭ, îmbătrînițĭ în lupte, unuĭ tînăr fără activitate, fără trecut, fără merite constatate.

Cînd ziarul guvernamental tăgăduește unuĭ Aurelian saŭ altuĭ fruntaș dreptul de a judeca actele unuĭ Ionel Brătianu, pentru singurul motiv că este progenitura mareluĭ răposat, aceasta însemnează că partidul guvernamental, pe de o parte profesează un suveran dispreț pentru toțĭ fruntașiĭ liberalĭ, ĭar pe de alta, că în partidul liberal fetișismul a înlocuit definitiv libera manifestare a judecățeĭ.

In ziua în care s'a închegat gruparea aurelianistă, am jubilat, fiind-că vedeam într'însa instrumentul care va distruge organizația autoritară și obscurantistă, grație căreĭa se maĭ pot menține politicianiĭ strîmțĭ la minte, sectarĭ și fanaticĭ de trampa D-lor Sturdza și Cantacuzino. Să sperăm că nu ne-am înșelat.

Rolul grupăreĭ aurelianiste este să facă un războiŭ nemilos sectarizmuluĭ, care a căzut ca o molimă asupra partiduluĭ, care a contagiat chĭar inteligențe frumoase ca aceea a prietenuluĭ meŭ Nicolaescu.

Rolul, maĭ mult, îndatorirea imperioasă a grupăreĭ aurelianiste este să suprime tradiția rușinoasă a supunereĭ pasive, care subordonează judecata prezentuluĭ la cultul mistic al trecutuluĭ și care impune partiduluĭ liberal tutela unuĭ mormînt și a unuĭ copil.

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICĂ

O dată!...

Știțĭ proverbul: „O dată vede nașul"... Eĭ bine, despre noul ministru al lucrărilor publice putem spune: „O dată vede Olanda... pe Ionelul partiduluĭ".

Căcĭ Ionel joacă în partidul liberal rolul chestieĭ nașuluĭ; el e tot atît de minor, e tot atît de diminutiv și e tot atît de virginal.

Dacă partidul îl pune tot mereŭ înainte, este, fiind-că așa e naturelul aceluĭ obĭect ca să stea vecĭnic dinainte; partidul îl mîngîe, partidul îĭ face plăcere și partidul îl ridică.

Trist pentru un așa ceva cînd nu se poate ridica singur și dacă are nevoĭe de concursul unuĭ partid întreg; trist pentru tînărul Ionel dacă nu poate sta copăcel fără sprijinul unuĭ mormînt și al unuĭ Cantacuzino.

Vax.

A se ceti la
PAG. III-a
începutul noului nostru roman
FIICA Răzbunătoare

Bulevarde obligatoriĭ

Una din condițiunile principale pentru însănătoșirea unuĭ oraș, este, fără îndoială, libera circulațiune a aeruluĭ.

Pentru atingerea acestuĭ scop, stradele înguste se desființează, cuartierele strîmte se daŭ jos, ĭar în locul lor se taĭe bulevarde largĭ, drepte, sănătoase.

Cele-l'alte primăriĭ, în special primăriile conservatoare, aŭ proĭectat maĭ multe bulevarde, pe unele le-aŭ executat chĭar, așa că în intervalul a 6 anĭ Bucureștiĭ aŭ văzut tăierea marelor bulevarde, precum: Carol, Pake Protopopescu, Ferdinand, Maria, Municipal, Colțea.

Actuala administrație comunală n'a făcut nimic în această direcțiune, precum n'a făcut nicĭ în altele, dar această inactivitate nu credem că trebuĭe să fie obligatorie și pentru viitor.

D-niĭ edilĭ trebuĭe să înțeleagă că capitala Romîniei nu poate rămîne în starea actuală, cu străzĭ strîmbe și strîmte, cu trotuare microscopice, cu edificiĭ în ruină etc. Capitala trebuĭe transformată treptat, străzile vechĭ înlocuite cu bulevarde deschise în toate direcțiunile.

Am auzit pe uniĭ criticînd deschiderea de bulevarde pentru motivul că rămîn prea multe locurĭ virane ĭar repopularea va dura prea mult timp.

Aceĭ criticĭ nu știŭ ce spun.

Pentru higiena și chĭar pentru estetica orașuluĭ este maĭ preferabil să avem bulevarde largĭ, drepte, bine iluminate, bine pavate, dar cu multe locurĭ virane, de cît să avem ulițĭ murdare, înguste și mărginite din două părțĭ cu niște ruine dezgustătoare la vedere.

Acești criticĭ ar trebui să maĭ știe că acuma este momentul favorabil pentru exproprierĭ, fiind-că din an în an valoarea imobiliară va crește, ĭar construcțiunile maĭ scumpe se vor înmulțĭ. Să profite, prin urmare, din vreme, primăria Capitaleĭ și să răscumpere casele cîtă vreme ele sînt maĭ ĭeftine și cîtă vreme construcțiunĭ nouă nu s'aŭ înălțat încă.

De aceea, primăria Capitaleĭ ar trebui să aĭbă de normă ca, din doĭ în doĭ anĭ cel puțin, să deschidă cîte un noŭ bulevard. Cu chipul acesta în 20 de anĭ Capitala ar avea cu totul un alt aspect.

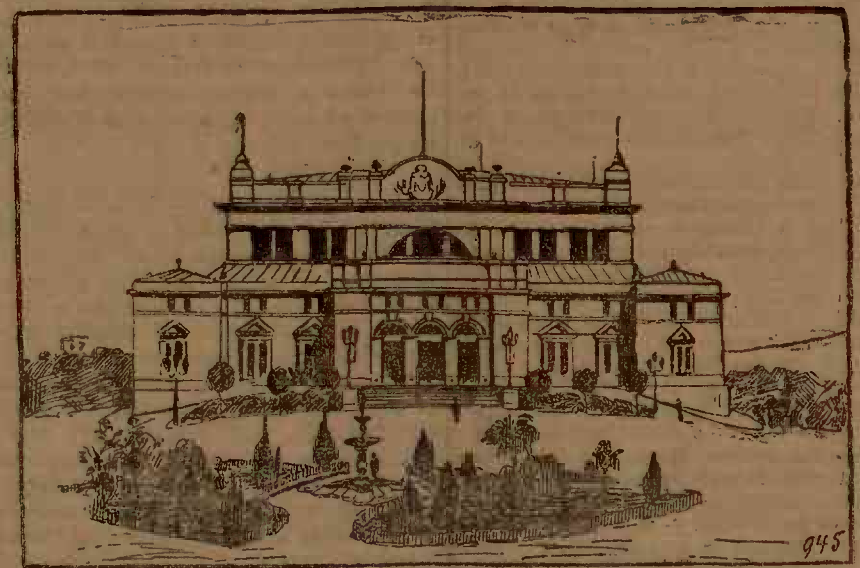
Pentru acuma primăria Bucureștilor ar trebui să studieze cu tot interesul deschiderea unor bulevarde obligatoriĭ, artere marĭ și indispensabile, precum: Bulevardul Moșilor, Bulevardul Văcăreștĭ, Bulevardul Știrbeĭ Vodă, Bulevardul Rahova, Bulevardul Șerban Vodă, etc,

Iată o lucrare care se impune administrațiuneĭ comunale.

Și, precum am spus, cu cît se va face maĭ repede cu atîta va fi maĭ bine și cu atîta va costa maĭ ĭeftin.

Dragoș.

Vederĭ din Sofia

PALATUL SOBRANIEI BULGARE (*Vezĭ col. VI*).

Afacerĭ și politică

Intr'o societate atît de restrînsă ca a noastră nu ne putem ridica în potriva faptuluĭ, că oamenĭ politicĭ sînt și oamenĭ de afacerĭ și vice-versa. De aceea nu ne vom ridica în potriva grupuluĭ Aurelian, care devine de acĭ înainte și de afacerĭ și politic. Aceasta chĭar dacă voițĭ e ceva salutar, de oare-ce dă independența economică la atîțĭa oamenĭ politicĭ. Ceea-ce cerem în interesul țăreĭ este ca să nu se facă politică în afacerĭ. „Banca Națională" a fost făcută de liberalĭ și aceștia aŭ prefăcut-o într'o instituție de credit exclusiv de partid, care ajută pe partizanĭ și prigonește pe adversariĭ politicĭ. De aicĭ slăbiciunea eĭ, nemulțumirile carĭ aŭ produs, și, prin urmare. necesitatea creĭareĭ unuĭ așezămînt concurent.

E întrebarea dacă același lucru se va întîmpla cu noua „bancă industrială?" In cazul afirmativ, putem fi sigurĭ că succesul îĭ va fi mediocru și nu va putea face să atragă capitalurile străine, speriate, tocmaĭ de faptul că la noĭ se face din politică afacerĭ și din afacerĭ politică.

Fundatoriĭ „băncei, industriale" trebuĭe dar să se ferească de această greșală, dacă vor în adevăr să facă o operă folositoare țăreĭ, industrieĭ și comerciuluĭ din Romînia.

Cum am zis maĭ sus, noĭ nu vedem cu ochĭ răĭ că oameniĭ politicĭ se ocupă de afacerĭ, dar credem că este o nenorocire ca politica să fie amestecată cu afacerile.

Un așezămînt de credit care va pricepe bine acest mare adevăr, are mare viitor în țara noastră și să sperăm că „Banca industrială" va fi printre acestea.

Sfinx.

Bulgaria și Austro-Ungaria

(Serviciul telegr. al „Agențieĭ Romîne")

Viena 19 Iulie.— „Fremdenblad" zice că D-nu Stoiloff într'o conversație ce a avut cu un redactor al ziaruluĭ „Berliner Localnzeiger" ar fi vorbit într'un mod foarte iritat asupra atitudineĭ preseĭ austro-ungare cu ocazia procesuluĭ Boiceff.

D-nu Stoiloff ar fi zis că silințele pentru a stabili raporturĭ între această afacere și curtea bulgară vin din partea Austrieĭ și explicația se găsește în relațiunile încordate dintre Austro-Ungaria și Bulgaria.

„Fremdenblatt" zice că este cu neputință de admis ca un ministru responsabil să se servească de asemenea cuvinte și să fi vorbit în special de relațiunile încordate dintre Austro-Ungaria și Bulgaria, de care nu se știe nimic.

„Fremdenblatt" crede că trebuĭe să se aștepte o notă declarînd că cuvintele D-luĭ Stoiloff n'aŭ fost reproduse în mod exact și crede că partea competintă va face o rectificare.

Dr. C. Stoiloff

Primul ministru bulgar este născut la Elena, orășel în Bulgaria de sud.

Părințiĭ săĭ fiind negustorĭ cu stare l'aŭ trimis într'un pensionat american din Constantinopol și, după ce a luat acĭ bacalaureatul, la universitatea de drept din Heidelberg.

Dr. Stoiloff a primit ast-fel o educațiune foarte bună și cum era un student silitor, deveni îndată după întoarcerea sa în Bulgaria, secretarul prințuluĭ Battenberg.

In această funcție Dr. Stoiloff își apropriă tactul politic devenind un bun diplomat.

Dr. Stoiloff a fost unul din primiĭ conservatorĭ bulgarĭ și cel maĭ declarat adversar al Rușilor. Ca atare a lucrat mulțĭ anĭ ca ministru în cabinetul Stambuloff.

Acum s'a făcut ruso fil, ceea-ce ĭ-a îndepărtat multe simpatiĭ, cu atît maĭ mult că nicĭ Rușiĭ n'aŭ încredere într'însul.

D-rul Stoiloff are 45 de anĭ și e foarte mic de statură, ceea-ce ce făcu pe prințul Battenberg să zică despre dînsul: „Il est trop petit pour être un grand homme". *(Este prea mic pentru a fi un mare om).*

V.

Samsariĭ

Parchetul din Capitală a dispus arestarea samsarilor de falimente Weintraub și Grünberg.

Această măsură e pe cît de dreaptă pe atît de îmbucurătoare. Ea dovedește că parchetul de Ilfov a știut să înfrunte toate presiunile avocaților cu influențe și că e hotărît să urmărească cu cea maĭ mare energie pe toțĭ escrochiĭ de speța luĭ Șpira, Weintraub și Grünberg.

De un an și maĭ bine de cînd zilnic am denunțat țăreĭ pe aceștĭ șarlatanĭ carĭ sub firma de proprietarĭ aĭ ziaruluĭ „Monitorul Comercial" comiteaŭ șantagiurile cele maĭ revoltătoare. Eĭ ajunseseră să fie groaza întreguluĭ comerciŭ din țară.

Parchetul a dat în fine ascultare denunțărilor noastre și a ordonat arestarea celor maĭ periculoșĭ șantagiștĭ.

Intregul comerciŭ din țară va răsufla acum maĭ ușor, știind că aceĭ carĭ speculaŭ asupra greutaților comercianților sînt pușĭ la răcoare și ast-fel în imposibilitate de a'ĭ maĭ duce la ruină prin ziarul lor „Monitorul Comercial".

Pentru ca măsura luată de parchetul de Ilfov în contra acestor exploatorĭ să aĭbă într'adevăr un rezultat satisfăcător, ar trebui ca ancheta începută în contra lor să nu se mărginească la supra quote, ci să cerceteze cu deamănuntul șantagiurile pe carĭ de atîțĭa anĭ Weintraub și Grünberg le comiteaŭ prin ziarul lor „Monitorul Comercial".

Val.

Vizită fără rost

Care este rostul viziteĭ principeluĭ Bulgarieĭ și cum regele nostru a consimțit ca să'l primească?

Este știut că politica noastră externă este condusă de rege și că noĭ sîntem alipițĭ de întreita alianță. Tot așa de cunoscut este că principele Ferdinand a aruncat Bulgaria în brațele Rusieĭ și pentru a'șĭ ajunge scopul a recurs chĭar la asasinat, omorînd pe patriotul bulgar Stambuloff. Se maĭ știŭ agitațiunile muscalo bulgărești patronate de Ferdinand în potriva Romînieĭ și tonul obraznic al ziarelor „oficioase" bulgare față de noĭ și de armata romînească, care s'a retras, s'a scris în ziarele bulgărești, fugind de teama a cîtor-va bulgarĭ.

Ce caută dar Ferdinand la curtea regeluĭ nostru? E curioasă această vizită făcută de un adversar politic și poate chĭar de un viitor inamic de războĭ. Și apoĭ, constatăm cu durere, că regele nu'șĭ alege de loc musafiriĭ. Un simplu cetățean nu ar primi în casa sa pe un asasin, pe un escroc saŭ pe un om cu rele purtărĭ în societate. Acesta i-ar compromite casa. Carol I-iŭ însă nu se simte jignit că strînge mîna unuĭ asasin, că'l găzduește în Castelul Peleș și că'șĭ pune lachеiĭ săĭ ministerialĭ să primească cu toată pompa pe micul dar criminalul potentat bulgar.

Regele, nu'ĭ vorbă, nu a voit să'l primească în mod oficial, ca suveran; a refuzat vizita miniștrilor bulgarĭ, dar asta nu are a face nimica. Țara se întreabă ce caută Ferdinand de Coburg la Sinaia și cum îĭ stă regeluĭ nostru să aĭbă în gazdă pe un cap încoronat, care dacă ar fi în altă țară, de mult ar fi fost trimis acolo unde este locul omorîtorilor?

Constatăm că regele nu'șĭ alege de loc musafiriĭ.

Pe cînd vizita luĭ Mărgăritescu?

C. M.

Controlul finanțelor grecești

Indemnizarea de războiŭ.— Dorința Turcilor.— Puterile europene.— Imprumutul.

De oare-ce evacuarea Tesalieĭ de către Turcĭ depinde de chipul și momentul cînd li se va plăti îndemnizarea de războiŭ,—această cestiune a devenit atît de importantă, în cît ea a întîrziat din noŭ tratările de pace. Cele maĭ multe puterĭ sînt de părere, ca Grecia să facă un împrumut maĭ mare, cu care să plătească îndemnizarea de războiŭ într'o singură dată, pentru a grăbi evacuarea Tesalieĭ.

*

In contra acesteĭ propunerĭ a protestat Germania, de oare-ce Grecia ar trebui să întreprindă împrumutul prin mijlocirea unuĭ sindicat și în condițiunĭ nefavorabile carĭ ar dăuna interesele vechilor creditorĭ aĭ Grecieĭ. Germania a propus de aceea ca să se plătească în rate îndemnizarea, ĭar Turcia pe măsură ce va fi achitată, să retrocedeze cîte o bucată din Tesalia Grecieĭ.

*

In cazul acesta, ca o asigurare pentru Turcia, ar trebui însă să se instaleze un control financiar, — ceea ce ĭarășĭ nu convine Grecilor. Majoritatea puterilor se teme că evacuarea treptată a Tesalieĭ ar da mereŭ ocaziune Porțeĭ ca să tărăgăneze și să încurce lucrurile, amenințînd vecĭnic pacea europeană.

*

„Soluția cea maĭ bună — zice *Frankfurter Zeitung*, după care am expus și cele de maĭ sus— ar fi, dacă Grecia ar face un mare împrumut, suficient pentru a plăti pe creditoriĭ săĭ noĭ și vechĭ, apoĭ pentru a plăti toată îndemnizarea de războiŭ provocînd a-t-fel imediat evacuarea Tesalieĭ. In acest caz toată administrația datorieĭ publice greceștĭ va trebui să fie pusă sub controlul uneĭ comisiunĭ europene. Ambasadoriĭ lucrează acum la un proĭect prin care să se instituie un control financiar european,—proĭect care să fie acceptabil atît pentru Turcia, cît și pentru — Germania. Aceasta însă nu-ĭ suficient: proĭectul trebuĭe să placă și Grecieĭ".

Gal.

SOFIA

Un oraș vestit. — Locuitoriĭ. — Istoricul.— Petrecerĭ. — Tineretul. — Edificiĭ.

Reședința prințuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ a devenit în ultimiĭ anĭ renumită din cauză că a fost teatrul multor crime politice. De numele Sofieĭ sînt legate atîtea asasinate că rar veĭ găsi astă-zĭ om în Europa care să nu pronunțe cu frică numele acestuĭ orășel.

Totușĭ Sofia nu face o impresie rea călătoruluĭ ce o vizitează pentru prima dată. De la gară și pînă în oraș trecĭ prin strade largĭ și drepte, carĭ de și nepavate sînt însă bine întreținute. Casele sînt toate în două și treĭ caturĭ, cu un aspect maĭ mult vienez de cît oriental.

*

Sofia de astă-zĭ este un orășel cu totul noŭ. In 1874 un cutremur puternic de pămînt, și în 1877 războĭul rusoturc aŭ prefăcut în ruine și cenușă vechĭa Sofia, pe ruinile căreĭa s'aŭ zidit case nouĭ, palate destul de frumoase.

Singurele edificiĭ carĭ maĭ aduc aminte de pașalîcul Sofia sînt geamiile și ruinele Sfinteĭ Sofia.

Capitala Bulgarieĭ numără astă-zĭ peste 45 de miĭ de locuitorĭ. Numărul lor crește însă zilnic, căcĭ tot comerciul principatuluĭ bulgar se concentrează în Capitală. Provincialiĭ sînt atît de numeroșĭ în Sofia că adevărațĭ Sofioțĭ aŭ devenit o raritate. Și nicĭ că se putea altfel de oare-ce Sofia n'a fost înainte de cît un mic orășel turcesc; puținiĭ creștinĭ ce locuĭaŭ într'însul eraŭ numaĭ mahalagiiĭ numițĭ „Șopi".

*

Cu toate acestea Sofia este un oraș foarte vechiŭ. Inainte de domnia musulmană, Sofia se numĭa Serdica și era reședința comandantuluĭ trupelor romane. Un mare număr de morminte ce s'aŭ găsit acum în urmă la Sofia ne arată că Romaniĭ aŭ stat acolo multă vreme.

In dosul Sobranieĭ se văd și acum vre-o zece morminte romane zidite în cărămidă. La dezgroparea lor s'aŭ găsit schelete și foarte multe monede romane de pe timpul luĭ Ulpian. Intr'unul din aceste morminte s'a găsit și o coroană de aur cu mențiunea că a aparținut unuĭ consul roman.

Afară de aceste morminte Sofia de astă-zĭ nu are nimic din caracterul roman. Ea este maĭ mult un amestec de musulman, vienez și slav. Geamiile și din cînd în cînd pe strade cadînele, ĭar prin niște taverne murdare danțurile de burtă ne aduc aminte de domnia musulmană; casele aŭ stilul vienez, ĭar obiceĭurile, limba și uniformele armateĭ ne arată că ne aflăm într'o țară slavă.

*

La prima vedere străinul rămîne încîntat de aceast orășel. Străzile sînt toată ziua pline de lume, pe icĭ pe colea sînt cîte-va grădinĭ frumușele, ĭar palatul princiar, fosta reședință a guvernatoruluĭ turc, are un aspect din cele maĭ impunătoare. Te crezĭ într'un oraș plin de vĭață, și uițĭ un moment, că te aflĭ la marginea Europeĭ orientale.

Cu ocazia sereĭ însă începĭ deabĭa să simțĭ cît de departe te aflĭ, nu de Paris orĭ de Viena, dar chiar de Bucureștĭ orĭ de Craiova. Străzile se deșeartă, lămpile cu petroleŭ deabĭa se zăresc și la 9 ore toată Sofia doarme.

Din cînd în cînd se aude sunetul unuĭ clarinet ce scoate melodiĭ plîngătoare: este orchestra tavernelor cu danțurile de pîntece; orĭ țipetele vre uneĭ cîntărețe dintr'un „chantant" maĭ high-life: singurele localurĭ unde străinul poate petrece o seară.

*

Cafenele, așa cum le înțelegem noĭ, nu sînt în Sofia. Toată lumea merge la „Café chantant". Aci se întrunește tineritul bulgar și cel străin.

Prin „Café chantant" la Sofia se înțelege o odae de vro 5—6 metri lungime. mobilată cu zece mese acoperite cu fețe murdare, ĭar pereții ornațĭ cu fotografiile familieĭ princiare și cu ale împăratuluĭ Frantz Iosef, pe timpul luĭ Stambuloff, astă zĭ cu aceĭea ale țaruluĭ Nicolae. In fundul acesteĭ camere se află o tribună de scîndurĭ pe care se suĭe cîntărețele, în mare parte evreice din Romînia, carĭ după ce cîntă „Ochĭ albaștri" orĭ „Regina Ghigherlilor" umblă cu talerul și îngbit cîte un pahar cu cognac la fie-care masă.

*

In aceste localurĭ, treĭ în toată Sofia, îșĭ petrec vĭața tineriĭ bulgarĭ și străinĭ. Ele sînt localul de întîlnire a lumeĭ politice, literare și financiare din Sofia. Aci am întîlnit în nenumărate rîndurĭ pe Stambuloff, pe aghiotanțiĭ prințuluĭ și pe literațiĭ bulgarĭ Vasoff, Constantinoff etc.

Stambuloff maĭ ales era un adorator al șantanelor. Intr'o seară observînd mirarea mea că îl găsesc într'un astfel de local îmĭ spuse: „Nu te mira că mă gasești aci; așa sîntem noĭ Bulgariĭ. Ne place să trăim, și cum femeile noastre sînt încă prea puțin civili-

zate ne amuzăm cu lepădăturile acestea din Romania“.

Stambuloff de alt-fel, cu toate că era însurat cu o femeĭe foarte drăguţă, trăia cu o ovreĭcă cîntăreaţă din Romînia.

Afară de şantanurĭ, Sofia maĭ numără şi cîte-va cluburĭ unde se învîrtesc cărţĭ. Cel maĭ bine văzut este „Union club“ unde se întîlnesc diplomaţiĭ, miniştriĭ şi gazetarĭ străinĭ.

*

Sofia numără foarte puţine edificiĭ marĭ. Singurele maĭ frumoase sunt: Sobrania (camera bulgară), palatul princiar şi imprimeria statuluĭ.

Sobrania situată pe un loc liber în faţa ministeruluĭ de externe este un palat de mare frumuseţe. Seamănă maĭ mult cu un teatru. Interiorul este mobilat cu eleganţă şi numără patru sute de fotoliurĭ de deputaţĭ. Architectul a uitat însă că uneĭ Camere îĭ trebuĭe o tribună pentru orator şi o lojă pentru presă. Din aceasta cauză în fie-care sesiune se improvizează o mică catedră, ĭar gazetariĭ ĭaŭ loc în sala de şedinţă, de multe orĭ chĭar pe fotoliurile deputaţilor.

Un alt lucru care caracterizează organizaţia statuluĭ bulgar este modul cum se votează în Cameră. Constituţia bulgară nu prevede de cît votul prin ridicare de mîinĭ. La constatarea votuluĭ minoritatea strigă: „minoritate“ iar majoritatea: „majoritate.“

Se fac zecĭ de contraprobe, deputaţiĭ staŭ toţĭ în picioare, vociferează, se insultă, ĭar censorul aleargă prin băncĭ numărînd pe aceĭ care votează „contra“ orĭ „pentru“. Pentru fie-care vot trec ore întregĭ şi deputaţiĭ se gratifică cu expresiunile cele maĭ bulgare.

*

Sofia are şi treĭ grădinĭ destul de frumuşele, una în centrul oraşuluĭ, alta pe drumul Constantinopoluĭ, şi este o pepinieră, şi a treĭa nu departe de palatul princiar: este grădina zoologică, unde găseştĭ urşĭ, leĭ, vulturĭ, foarte marĭ, lupĭ, girafe şi diferite păsărĭ din regiunile călduroase.

Această grădină aparţine prinţuluĭ Ferdinand.

Viaţa în Sofia este relativ destul de scumpă, aproape tot aşa de scumpă ca şi în Bucureştĭ.

Singurul lucru maĭ ĭeftin în Sofia este berea care se fabrică acolo orĭ se aduce din Ungaria. Mîncările naţionale sunt; carnea de oaĭe şi mititeĭ. Mititeiĭ maĭ ales îĭ găseştĭ prin toate berăriile şi şantanurile undeBulgariĭ fac toată ziua politică împărţind cînd Turcia cînd Romînia, de multe orĭ chiar ambele state vecine.

Dr. Mihail Valerianu

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţib. către cititoarele sale)

Banul

...In secolul nostru banul joacă prea mare rol ca să maĭ lase loc sentimentelor, zicĭ tu, *Celesto* şi aĭ deschis rana veacului nostru în care banul este totul...

Şi dacă cest noŭ zeŭ, maĭ mare de cît bătrînul Jupiter este zugrumătorul idealuluĭ omenireĭ în general, el este fatal în special femeieĭ. In societatea noastră semi-civilizată, cînd încă nu s'a dat sexuluĭ femenin de cît un început de libertate, cînd femea este ţinută într'o stare de inferioritate faţă de bărbat, pentru ea amorul este ceva maĭ important, maĭ covîrşitor în vĭaţă de cît pentru bărbat. Acesta face politică, are ocupaţiune, în luptă pentru traiŭ se luptă cu miĭ de greutăţĭ şi numaĭ în orele libere se gîndeşte la dragoste. Apoĭ sufletul luĭ vibrează maĭ greŭ, de multe orĭ nu are delicateţa de sentiment a femeeĭ. Eĭ se adaptează maĭ uşor mediuluĭ, uĭtă mult maĭ lesne rana ce are în suflet şi poate trăi fără dragoste, întocmaĭ cum trăiesc atîţia cărora le lipseşte un membru, orĭ unul din simţurĭ.

Pentru femele este mult maĭ greŭ. Vĭaţa eĭ atîrnătoare veşnic de bărbat, îĭ dă în acelaşĭ timp maĭ mult răgaz ca să cultive sentimentele, şi pentru dînsa rana îĭ greŭ de cicatrizat. Amorul fiindu'ĭ ceva preponderant în vĭaţă, dînsa negăsindu-l în casa bărbatuluĭ îl va căuta aiurea; în afară îşĭ va cheltui prisosul de dragoste care o arde, o consumă şi o împinge fatalmente spre adulter.

Fată săracă, saŭ cu o zestre pe care o despreţuiesc toţĭ aceĭa din treapta ta socială, ce veĭ deveni atuncĭ cînd timpul măritişuluĭ va sosi? Dacă eştĭ frumoasă, deşteaptă, cultă, e posibil ca să fiĭ remarcată de cutare burtă-verde bătrîn şi scîrbos, căruĭa această ederă tînără, lîngă copaciul pe jumătate putrezit, ĭ'ar da o nouă întinerire pentru ochiĭ lumeĭ. Iată-te în braţele luĭ lubrice, ĭubitoare de vĭaţă, cînd el este sătul de ea, murdărită de contactul bătrînuluĭ satir...

Această *fericire,* cum o numesc părinţiĭ, însă nu aĭ avut-o. Tineriĭ carĭ te curtaŭ prin saloane şi carĭ eraŭ fermecaţĭ de inteligenţa şi frumuseţea ta, s'aŭ însurat cu amicele tale proaste şi urîte, dar cu banĭ; bătrîniĭ nu s'aŭ căsătorit cu tine ĭar tu aĭ rămas încă domnişoară, şi cu tristeţă vezĭ că te apropiĭ de-o vîrstă cînd măritişul devine o problemă.

In asemenea împrejurărĭ, ce'ĭ maĭ uşor de cît să ĭeĭ pe cine îţĭ ese înainte, pe omul fără de inteligenţă şi fără de delicateţă de sentiment, pe micul funcţionar care trăieşte de azĭ pe mîĭne, cu care eştĭ menită să ducĭ o vĭaţă mediocră cu o droaĭe de copiĭ, trăind veşnic aproape de mizerie şi pĭezîndu-ţĭ în această luptă şi tinereţea şi ideal şi toate visurile tale...

Se poate însă că nicĭ aceasta să nu se întîmple. Atuncĭ rămîĭ fată bătrînă saŭ daĭ draculuĭ convenienţă socială, scrupule şi ruşine şi deviĭ preuteasă a dragosteĭ, te sacrificĭ uneĭ vĭeţĭ care se isprăveşte la casa de nebunĭ saŭ la Colentina.

Şi toate acestea le face banul, zeul a tot puternic care dă fericirea, dreptul la dragoste şi maĭ presus de toate putinţa de-a trece peste toate şi să-ţĭ baţĭ joc de o societate în care creerul a fost înlocuit prin bilete de bancă.

Chitibus.

CRONICA

Interlaken, 13 Iulie.

Ce delicioasă plimbare!...

Ceasul la trăsură costă acĭ 5 fr. dar cînd ştiĭ puţin obiceĭurile te plimbĭ maĭ pe ĭeftin.

Am trecut pe lîngă şirul care staţiona în faţa Parculuĭ şi cu prea puţină nemţeasca ce ştiŭ, am zis celuĭ d'întîĭ birjar într'un chip taĭnic:

— Un ceas treĭ francĭ!

El mĭ-a răspuns scurt:

— Patru.

— Nein! ĭ-am zis, şi am trecut înainte urmînd acelaş procedeŭ.

Al treilea mĭ-a răspuns:

— Ia!

Şi am plecat.

De alt-fel nu e tot-d'a-una maĭ prost ce e maĭ eftin. Aveam un cal prea frumos, şi un vizitiŭ inteligent. Inteligent dovedise că era de cînd se mulţămise cu 3 fr. în loc să stea de geaba, maĭ cu seamă că ameninţa să plouă şi atuncĭ nu maĭ lua nimic.

N'a plouat şi am făcut una din cele maĭ delicioase plimbărĭ ce-am făcut vre odată.

Mĭ-am pus paltonul pe mine — sîntem departe de Bucureştĭ—şi am apucat pe un drum care urca puţin printre brazĭ

După ce am mers cît-va urcînd, locul s'a deschis; a rămas pădure de brazĭ numaĭ de o parte, ĭar de cea-l'altă aŭ început satele drăgălaşe cu case cu florĭ lila şi roşu, împrejur cu pajiştĭ a căror ĭarbă cosită mirosea ca cel maĭ ales parfum.

In faţă este drumul ce duce sus de tot la Schyinge Platte, unul din punctele cele maĭ înalte şi maĭ vizitate de prinprejur. Un tren mic compus numaĭ dintr'o maşină şi un vagon urcă, pufuind cu putere de se aude pînă la noĭ. In dreapta Jungfrau al căreĭ vîrf sclipeşte sub cîte-va raze de soare ce scapă printre norĭ. Departe, în stînga lacul Brienz....

Incepe a se lăsa seara. Vitele vin încet cu pas măsurat de la păşune. Vitele bălţate cu ugerile marĭ îşĭ sună clopotele marĭ...

O căruţă încărcată cu ĭarbă cosită, verde, printre care se zăresc puncte roşiĭ, albe, galbene: florĭ de cîmp, trece încet. Sus pe ĭarbă treĭ copiĭ. Unul cîntă...

Trăsura coboară încet în mijlocul farmeculuĭ acestuia de nedescris şi care te face, par'că, să nu maĭ doreştĭ nimic.

Radu Prelea.

Pentru gospodine

De ce nu arde lampa?—De cîte orĭ nu şi-aŭ pus cetitoarele noastre această cestiune, şi la răspunsul servitoareĭ, că lampa a fost curăţită, aŭ dat mirate din umăr?... Jurnalul societăţeĭ centrale agricole scrie cu privire la aceasta: „Nu e de ajuns să cureţĭ lampa cĭ întrebuinţarea petroleuluĭ cere oare-carĭ grijĭ de luat din cînd în cînd. Maĭ întîiŭ recipientele trebuesc curăţite de treĭ orĭ în patru săptămînĭ cu o disoluţiune caldă de potasă saŭ de sodă şi chiar de săpun; le laşĭ pe urmă să se usuce şi apoĭ le umplĭ iar cu petrol. Fitilurile apoĭ, saŭ că ar fi noĭ, saŭ din cauza întrebuinţăriĭ, fiind acoperite de murdărie, trebuesc spălate, uscate, muiate în oţet timp de o oră şi apoĭ iar uscate înainte ca să le aşezĭ la lampă.

Cine se ţine de aceste precepte are să dea maĭ puţine parale pe lămpĭ şi va fi şi maĭ mulţumit de ele.“

Gastr.

Un bucureştean pe zi

Theodor Niculescu

Iĭ maĭ zic prietenii la club şi *Pantofior.* Este unul din membriĭ ceĭ maĭ activĭ şi apreciaţĭ aĭ Camereĭ de comerţ.

Fost inginer al căilor ferate şi la comună. Pierzîndu-şi independenţa, a demisionat din funcţiunile sale şi s'a apucat de negoţ.

Serviciile sale aduse comerţuluĭ sînt foarte apreciate în cercurile culte ale comerţuluĭ. A lucrat cu multă energie în campania contra sindicilor de falimente şi a obţinut chiar modificarea legeĭ. Tot luĭ se datoreşte distrugerea faimoaseĭ societăţĭ „Creditorenverein“ şi înfiinţarea pentru prima oară a biurourilor oficioase de informaţiuni comerciale.

Actualmente se ocupă cu aşa zisa „banda neagră“ (samsarĭ de falimente) pe care a dat-o pe mîna justiţieĭ.

De altminterĭ, levent şi chipeş bărbat; îĭ place la nebunie fustele franţuzeştĭ.

Semne particulare. — E spaima agenţilor comisionarĭ şi a samsarilor, cărora le-a făcut şi le face zile negre,... şi este „infam colectivist“.

Per.

FEL DE FEL

Din ale luĭ Vilhelm II.—Ziarele germane scriŭ despre viaţa luĭ Wilhelm II, pe bordul vaporuluĭ Hohenzollern, următoarele: Impăratul comunică cu anturajul săŭ ca şi cu oamenii de seama sa. Pe bord apucă adesea vre-un aghiotant de braţ şi se preumblă cu el. In multe privinţĭ, împăratul e tipul unuĭ student german. Iĭ place o societate veselă şi o petrecere nevinovată. Cînd se află în Nordul Suedieĭ, păsările de mare aŭ văzut adesea-orĭ, cum împăratul şi tovarăşiĭ săĭ desculţĭ se ocupaŭ cu aruncatul de pietricele pe luciul apeĭ. Şi marinariĭ contribuesc la distracţia împăratuluĭ. Toţĭ sînt aleşĭ pe sprinceană şi se disting nu numaĭ prin capacitatea şi purtarea lor aleasă, cĭ şi prin faptul că fie-care dintre dînşiĭ posedă talente atletice şi dramatice. Impăratul gustă de regulă mîncarea soldaţilor, şi atuncĭ cînd se gătesc fasolele, o porţiune se păstrează pentru dînsul, căcĭ fasolele sînt mîncarea de predilecţie a împăratuluĭ. Duminica împăratul oficiază serviciul divin, spuind rugăciunile şi cetind cîte o scurtă predică alcătuită de un preot superior.

*

O baletistă contesă. — Contesa de Kuefstein, soţia ambasadoruluĭ Austro-Ungarieĭ la Berna, a murit. Contesa era de origină burgheză, era născută Krueger, şi se trăgea dintr'o familie berlineză. Mama conteseĭ era o simplă spălătoreasă. Inainte de a se mărita contesa era angajată ca baletistă la opera regală din Berlin. Era foarte iubită de superioriĭ săĭ şi de colegele sale, pentru sîrguinţa cu care studia şi modestia pe care o manifesta în toate ocaziile. Contele de Kuefstein, pe atuncĭ secretar al legaţiuneĭ austriace din Berlin, se amoreză de dînsa şi se hotărî s'o ia de soţie. Dar familia luĭ se opunea din răsputerĭ. Atuncĭ contele se supără, saŭ din întîmplare, se îmbolnăvi în mod foarte grav. Doctoriĭ declarară că numaĭ o mare bucurie ar maĭ fi în stare să-l scape din ghiarele morţeĭ,— şi părinţiĭ conteluĭ se învoiră ca contele să ia de soţie pe baletista burgheză, după ce aceasta 'şĭ va complecta studiile. Viitoarea contesă de Kuefstein fu trimesă într'o mănăstire belgiană unde trecu la catolicism, apoĭ se mărită cu contele. La 6 Iulie 1870 se oficiă căsătoria la Paris. Prin amabilitatea şi modestia eĭ ştiu să devie refăţata socrilor eĭ şi intima amică a cumnateĭ sale, o născută prinţesă de Odescalchi. La Paris, Viena şi Berna, unde a fost împreună cu soţul eĭ, a ştiut să-şĭ cîştige simpatiile tutulor.

*

Coloraţia Florilor. — Se cunosc sforţările ce fac grădinariĭ şi amatoriĭ de grădinărie ca să obţie florĭ cu culorĭ anormale, de pildă: hortensie albastră, roze verzĭ etc. Pentru aceasta e interesant să cauţĭ carĭ sunt culorile cele maĭ răspîndite. Această cercetare a urmărit-o de curînd Schubler; el a ajuns la concluzia că din 1000 specii de florĭ, sînt 284 albe, 226 galbene, 220 roşii, 141 albastre, 75 violete, 36 verzĭ şi numaĭ 12 portocalii, 4 cafenii şi 2 negre. Observaţiile fie-căruia pot să confirme parţial acest studiŭ ştiinţific, şi toată lumea a observat că florile cîmpuluĭ sînt maĭ cu samă albe, galbene saŭ albastre. Schubler a observat că florile albe devin cu atît maĭ numeroase cu cît înaintezĭ în ţările septentrionale.

Lamwăa.

OFICIALE

* Se aprobă vînzarea bunurilor miciĭ adjudecate la licitaţiunea ţinută în ziua de 28 Iunie 1897, în localul prefectureĭ Muscel.

* D-l Apostol Demetrescu, actualul gard general silvic clasa I, a fost înaintat pe ziua de 16 Iulie în postul de sub-inspector silvic clasa III, în locul vacant; iar în locul D-luĭ Apostol Demetrescu a fost înaintat D-l Ştefan Niculescu actual gard general silvic clasa II.

* Se aprobă modificările din budgetele ordinare ale oraşelor T.-Severin şi Caracal, modificărĭ făcute de consiliile comunale respective în şedinţele de la 24 Iunie şi 4 Iulie a. c.

* Comuna Strîmbenĭ din jud. Teleorman a fost autorizată să cumpere în condiţiunile admise de consiliul comunal, locul cu păşune, în întindere de 24 hectare, 5000 m. p., de pe moşia statuluĭ Burdea-Caldăraru.

* S'a aprobat deschiderea şi aliniarea străzeĭ Episcopieĭ din judeţul Rimnicu-Vîlcea.

* D-l Alex. Alexandrescu a fost numit sub-inspector al comitatuluĭ general din judeţul Ilfov, în locul D-luĭ Aurelian Ursescu trecut în altă funcţiune. D-l medic veterinar Panait A. Gheorghiu a fost numit în postul de veterinar al oraşuluĭ Caracal, în locul D-luĭ G. V. Ionescu chemat în altă funcţiune. D-l C. Paladi a fost numit provizoriŭ în funcţiunea de veterinar ajutor al judeţuluĭ Vlaşca.

* D-niĭ St. Frăsineanu şi Gr. Rîmniceanu, foştĭ controlorĭ, aŭ fost numiţĭ agenţĭ de control pe lîngă fabricile de băuturĭ spirtoase, în locul D-lor Deşliŭ demisionat, şi Andreĭ Popescu, destituit.

* Condamnatul Petrea Lilea a fost graţiat de pedeapsa închisoreĭ de două zile, la care fusese condamnat.

* Se aprobă maĭ multe modificărĭ făcute în budgetul drumurilor judeţuluĭ Vaslui.

* D-l I. Drăgulinescu, actual verificator de măsurĭ al oraşelor Cîmpina şi Sinaia, a fost permutat în aceeaşĭ calitate la Tîrgu Frumos şi Hîrlăŭ, în locul D-luĭ G. Iorgulescu, înlocuit. Iar ca verificator la Cîmpina şi Sinaia, a fost numit în mod provizoriŭ, D-l M. Stănciulescu, actual practicant la biuroul de verificare al capitaleĭ.

*Sub-chirurgul Ion Caragaţă a fost numit agent sanitar al oraşuluĭ Bagdad jud. Tulcea. Sub-chirurgul C. Belini, a fost numit în postul de sub-chirurg intendent la spitalul din Isaccea, judeţul Tulcea. D-na Aglae Ghiulea a fost numită în postul de moaşă a circumscripţieĭ Murgenĭ, cu reşedinţa în comuna Murgenĭ.

* Administraţia farurilor din imperiul otoman face cunoscut că farul de pe capul Aghios Ioanis saŭ sfîntul Ioan a început a fi din nou luminat.

* *Monitorul oficial* cu data de 19 Iulie, pubică extrase după rapoartele generale asupra mersuluĭ serviciuluĭ sanitar şi sănătăţeĭ publice din judeţele Mehedinţĭ, Muscel, Neamţu, Putna, R.-Sărat şi Olt, în cursul anuluĭ 1896.

* S'a acordat dreptul de liberă practică a medicineĭ veterinare în ţară D-lor Păsculescu Dumitru, Cicerone N. Paladi şi Panait A. Gheorghiŭ.

Litere-Arte-Ştiinţe

Bătrînul Wilhelm I, fugarul de la 1848, era adversar al decorăreĭ marilor tragedianĭ. Actorul Friedrich Haase publică o interesantă convorbire pe care a avut-o la 1883 cu decedatul împărat. Acesta zise: „Mi s'a spus că în curînd veĭ serba un jubileŭ. Aşĭ pricepe ca să sperĭ, fiind fiul unuĭa dintre ceĭ maĭ credincioşĭ servitorĭ aĭ răposatuluĭ meŭ frate, că-ţĭ voĭ conferi o decoraţie. Nu veĭ obţine însă de la mine nicĭ un ordin, deşi te preţuĭesc şi te stimezĭ ca artist. Cîtă vreme voĭ trăi eŭ, nicĭ un tragedian nu va fi decorat. De ce? fiind-că poate fi insultat în public fără a putea cere satisfacţie...“ Intr'adevăr Wilhelm I n'a decorat în viaţa sa nicĭ un tragedian.

*

Marele filozof Kant scrie în operile sale că familia sa e originară din Scoţia şi că tatăl săŭ care a fost curelar s'a născut la Tilsit. Ceea ce spune Kant despre origina familieĭ sale, nu se poate controla. In schimb s'a constatat însă că tatăl său nu s'a născut în Tilsit. Bunicul luĭ Kant locuĭa la Memel, şi acolo s'a născut şi tatăl mareluĭ filozof. Documentele privitoare la aceasta se găsesc încă la Memel. Condicele bisericeştĭ ale aceluĭ oraş conţin şi următoarea inscripţie:

1678
10 Octomvrie
Hans Kand curelar (bunicul filozofuluĭ)
F. (fiul) Adamus
1683
3 Ianuarie
Hans Kant curelar
F. (fiu) Iohann George (tatăl filozofuluĭ)
1685
2 Fevruarie
Hans Kant curelar
F. Frederic

Iohann George Kant s'a dus maĭ tîrziŭ la Königsberg, unde s'a însurat şi s'a născut şi filozoful Emanuel Kant ca al doilea fiu al săŭ.

*

Se ştie că printre operile luĭ Brahms se numără şi dansurile ungureştĭ. Acum a izbucnit o violentă polemică în presa muzicală germană, cu privire la proprietatea intelectuală a acestor dansurĭ. Mulţĭ susţin şi dovedesc că dansurile ungureştĭ fac parte din muzica populară maghĭară. Lucrul este şi drept, şi adevărat, şi nu-ĭ face decît cinste luĭ Brahms faptul că el însuşĭ în diferite scrisorĭ adresate editoruluĭ săŭ pretinde ca titlul dansurilor să fie: Dansurĭ ungureştĭ, transcrise pentru piano-forte de Brahms. Un lucru ar fi însă bine să se ţie în samă: fără „transcrierea“ luĭ Brahms, care e maĭ mult încă de cît o compoziţiune originală, ceardaşul şi doĭnele ungureştĭ rămăneaŭ necunoscute şi o musică absolut locală, nepricepută de cît de oameniĭ din partea loculuĭ.

Revista cărţilor

Nos Baigneuses, par Pierre de Lanno, fototipiĭ de pe natură de Reutlinger, un album în ediţia de lux, format mare. H. Simonis, editor, Paris.—Preţul 3.50. Arta fotografieĭ face din ce în ce progrese şi o dovadă este noul album intitulat *Nos Baigneuses,* care descrie, text şi ilustraţiunĭ, lumea băilor de mare, acea lume elegantă venită din toate părţile lumeĭ şi în care întreaga scară socială este reprezentată.

Originalitatea acestuĭ album este în faptul că toate ilustraţiunile făcute de fotograful parizian Reutlinger, sînt după natură şi colorate.

Nos Baigneuses este o operă de artă şi albumul acesta trebuĭe să fie pe masa orĭ-căruĭ artist saŭ iubitor de artă.

Tratatul anglo-german şi anglo-belgian.

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne).*

Berlin, 19 Iulie. — *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* află că ambasadorul englez, remiţînd denunţarea tratatuluĭ de comerţ anglo-german, a făcut în acelaşĭ timp propunerĭ privitoare la negociărĭ în vederea unuĭ tratat noŭ.

Bruxelles, 19 Iulie.—*Oficial.*—Englitera a denunţat tratatul de comerţ anglo belgian. Acest tratat expiră anul acesta.

Din Stefăneştĭ

(Corespondenţă part. a „Adevĕruluĭ“)

Raportul asupra dezastruluĭ de zilele trecute.—Asfixiaţĭ.

Prefectul de Botoşanĭ, părăsind orăşelul nostru, a încheĭat un raport de cele constatate cu privire la incendiul de zilele trecute pe care raport s'a grăbit să'l înainteze ministeruluĭ de interne. Acel raport începe prin a spune că în noaptea de 27—28 Iunie, pe la orele 1 şi jumătate, s'a declarat un mare incendiu la casa luĭ I. Margulis care, deşi pitar, nu exercita această profesiune. Focul s'a întins repede, fiind ajutat de puţin vînt. In cîte-va ore a cuprins întreaga stradă principală, apoĭ a trecut la partea despre primărie, aşa că pînă în ziua de 28, orele 10, focul consumase aproape tot centrul oraşuluĭ. Dîndu-se ajutoare de către satele învecinate Stefăneştĭ şi Bădiuţiĭ, focul a putut fi localizat.

Sesizat, D-l prefect de Dorohoĭ imediat a trimes pompieriĭ comunalĭ, carĭ aŭ sosit la ora 10 în Ştefăneştĭ. Asemenea, după autorizaţia D-luĭ ministru de războiŭ, aŭ sosit şi pompieriĭ din Botoşanĭ pe la orele 3 şi jumătate p. m. Focul însă tot era în creştere. Atuncĭ se luară măsurile cele maĭ energice, aşa că se putu domina focul şi înconjura orĭ-ce pericol. Pe la orele 8 groaznicul incendiu nu maĭ era în stare să ameninţe cu noĭ distrugerĭ şi se putură salva averĭ de-ale incendiaţilor, chiar din mijlocul dezastruluĭ.

Toată noaptea şi ziua de 29 Iunie pompieriĭ din Dorohoĭ şi Botoşanĭ aŭ lucrat fără întrerupere, stîngînd focurile ce maĭ existaŭ şi dărîmînd zidurile ce ameninţaŭ populaţia care circula prin apropiere. Intru cît priveşte pompieriĭ din Iaşĭ, carĭ aŭ sosit în ziua de 28, la 8 ore seara, eĭ aŭ dat puţin concurs, pretextînd că atît dînşiĭ cît şi caiĭ lor sînt obosiţĭ. Faţă de această atitudine condamnabilă a lor prefectuluĭ de Botoşanĭ nu-ĭ rămînea de cît să-ĭ concedieze imediat, — ceea ce a şi făcut.

*

Dezastrul a fost destul de însemnat, căcĭ focul a consumat centrul oraşuluĭ, unde eraŭ case însemnate şi mărfurĭ. Numărul caselor arse, după statistica făcută provizor, este de 188 şi sînt evaluate la un milion leĭ. Afară de localul percepţieĭ statuluĭ, nicĭ un local public nu a suferit. Din percepţie, după măsurile luate, toate scriptele şi baniĭ s'aŭ scos. Accidente în timpul incendiuluĭ, cu toate că a fost noaptea, nu sînt de înregistrat de cît moartea luĭ Vasile Nechifor, sătean din Stanca, asupra căruĭa a căzut un zid şi moartea a doĭ copiĭ evreĭ consumaţĭ de flacărĭ.

După dispoziţiunile luate, comunele Botoşanĭ, Săvenĭ, Suliţa şi Hîrlăŭ aŭ trimes 7.000 kgr. pîĭne, carĭ să serve ca nutriment pentru primele zile.

La spital s'a rezervat o odae în care s'aŭ transportat şi aŭ căpătat concursul medical ceĭ carĭ aŭ fost contuzionaţi. Tot acĭ s'a instalat în mod provizoriŭ şi farmacia al căreĭ local arsese. Cu această ocazie s'aŭ semnalat şi cîte-va furturĭ petrecute în timpul incendiuluĭ. Făptuitoriĭ aŭ fost puşĭ în urmărire de către prefectul de Botoşanĭ care era însoţit de către D-l procuror. Asemenea s'a deschis acţiune penală şi

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

66

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

X

Impuşcăturile sofalilor contra Niafaduluĭ; împuşcăturile fortăreţeĭ care din metereţele sale răspundea; urletele răniţilor carĭ cădeaŭ la fie-care descărcătură din partea noastră, ajungeaŭ pînă la desime foarte distinct.

Lungă,lungă şi mortală fu această zi.

In sfîrşit începu a înopta.

Inima le bătea. Ce a făcut Lamfia?

A reuşit oare?...

Era mort?...

Prĭmele ore ale nopţeĭ se scurseră. Lamfia nu reapărea.

Ce devenise oare?

Un sfert de oră, după ce părăsise pe tiraliorĭ, în loc să urmeze drumul, care conducea către mijlocul cantonamentelor, el făcu un lung ocol, apoĭ de o dată, apăru în faţa posturilor avansate, de carĭ făcu să fie observat.

Ceru să fie condus la Samory.

Almamy avea locuinţe pe versantul meridional al unuĭ munte, la adăpostul garnizoaneĭ.

In jurul acesteĭ locuinţe, eraŭ locuinţele principalilor săĭ ofiţerĭ.

Inaintea caseĭ sale, stătea în picĭoare şeful corpuluĭ de gardă, înarmat cu un arc împodobit cu bande de argint. In cap purta o bonetă în formă de mitră, terminată la spate printr'o prelungire care se scobora pînă la centură. Imbrăcămintea sa consta dintr'un fel de bluză împestriţată în mozaic de miĭ de culorĭ şi dintr'un pantalon de postav purpur garnisit cu făşiĭ de pele de panteră.

Mîinele, braţele, picioarele eraŭ înpodobite cu pietre preţioase, a căror mişcare producea o scînteiere argintie. El păzea intrarea caseĭ.

Lamfia se adresă luĭ, povestind ceea ce i s'a întîmplat, cum fusese făcut prizonier în asaltul de la Niafadie şi cum după două zile — petrecută în armata inimiculuĭ — reuşi să fugă şi să ajungă la avant-posturĭ.

Acesta îl asculta în tăcere.

Nu 'ĭ răspunse nimic şi după ce ascultă aceste explicaţiunĭ, dispăru în locuinţa luĭ Almamy.

Această, divizată în maĭ multe compartimente, ocupa pe munte o vastă întindere întărită de jur împrejur prin arborĭ şi ridicăturĭ de pămînt.

Şeful de gardă stătu mult timp înăuntru.

După ce se întoarse, făcu un semn escorteĭ, care adusese pe Lamfia de la posturĭ.

Aceasta se depărtă.

Lamfia manifestă o mişcare de bucurie; el credea că va fi lăsat liber.

In acelaş timp, cu un gest, şeful gardeĭ îĭ făcu semn să 'l urmeze; intrară amîndoĭ în locuinţa luĭ Almamy.

Eĭ traversară maĭ multe camere unde ofiţeriĭ aşteptaŭ ordine; afară în incintă, caiĭ lor aşteptaŭ liberĭ; o mulţime de trompeţĭ, cu instrumentele lor de ivoriŭ în mînă, — gata să trimită departe, pînă la ultimul cantonament, voinţa luĭ Almamy — se găseaŭ acolo.

Cînd şeful de gardă introduse pe Lamfia, Samory era singur.

El era pe jumătate trîntit pe un fel de pat foarte ridicat acoperit cu păturĭ şi pieĭ de animale sălbatice.

Purta cizme marĭ, în jurul capuluĭ un turban negru şi 'înbrăcat cu o roabă bogat înpodobită de o culoare întunecată sub care se zărea un pumnal alb.

Singurul semn care arăta rangul săŭ, era coafura: un fel de diademă în aur, fin lucrată şi un colier de acelaş metal.

O barbă albă şi lungă înpodobea faţa sa; şi ochiĭ luĭ luceaŭ, foarte viŭ, şi foarte inteligent.

Intrevederea fu scurtă.

Samary interogă pe locotenentul săŭ. Era fericit că 'l revede.

Lamfia povesti istoria pe care o inventase, terminînd că: chĭar în acea dimineaţă era să fie omorît şi că n'a scăpat de la moarte, de cît fugind.

Almamy îl întrebă în urmă despre garnizoana fortuluĭ, despre resursele eĭ, şi despre numărul oamenilor ce o compun.

Lamfia îĭ respunse la aceste întrebărĭ.

Almamy îl concediă:

— Dute, reîntoarce-te la postul tăŭ... şi la primul asalt ce vom da noĭ, ia 'ţĭ revanşa...

Lamfia eşi.

Nicĭ nu trebuĭa să se gîndească a întreba pe Samory despre soarta luĭ Gilbert.

Dar sofaşul ştia bine că în acest loc l'ar putea găsi.

Cine ştie chĭar, dacă nu cum-va ofiţerul nu era închis în una din camerele carĭ compuna locuinţa regeluĭ?

Curiositatea ce putea s'o arată Lamfia, în ceea ce priveşte pe Gilbert, nu trebuĭa să mire pe nicĭ unul din şefĭ, căcĭ toţĭ ştiaŭ că el, lîngă Komodo, făcuse prizonier pe locotenent.

Nimic maĭ natural de cît să dorească a afla ce devenise Francezul pe care 'l făcuse prizonier.

Nu-ĭ fu greŭ să ştie aceasta.

Gilbert fusese păzit, de dimineaţă pînă seară, chĭar în casa luĭ Almamy.

Dar de dimineaţă, gardele îşĭ reluară serviciul ordinar la posturĭ, şi nimenĭ nu le a înlocuit.

Camera, care a servit de închisoare luĭ Gilbert, era goală. Decĭ Gilbert nu maĭ era prizonier.

Nu se putea admite ca Samory să 'l fi trimes la Niafadia.

Care era decĭ soarta ofiţeruluĭ?

Toate bănuelile eraŭ, că el era mort. Poate că Almamy ordonase să fie esecutat claudestin de către ceĭ doĭ credincĭoşĭ aĭ luĭ, carĭ nu'l părăseaŭ nicĭ o dată, atît la rezbel cît şi la serbările ce dădea poporuluĭ în timp de pace, stînd în picioare în urma luĭ, cu sabia scoasă, ca o probă de a tot puternicia sa, de frica ce voĭa să o inspire şi ca o ameninţare perpetuă despre răzbunarea saŭ despre dreptatea sa.

Prin multă dibăcie şi prudenţă sofaşul află în sfîrşit, că ceĭ doĭ credincĭoşĭ aĭ luĭ Samory nu petrecuseră noaptea în cantonamente.

Eĭ plecară către miezul nopţeĭ.

Lamfia se interesa mult de aceştĭ doĭ oamenĭ.

Eĭ se reîntoarseră dimineaţă şi intrară la Almamy, fără îndoĭală, pentru a'ĭ da seamă despre misiunea lor.

Lamfia reuşi să 'ĭ întîlnească în timpul zileĭ, şi încercă să scoată de la eĭ cîte va mărturisirĭ.

Dar eĭ rămaseră muţĭ. Nimic, nicĭ un cuvînt, nicĭ chĭar o privire din acele, carĭ ar putea să trădeze ceea ce gura nu voieşte să spuĭe.

Lamfia era foarte încurcat.

Ce era de făcut? Pentru el, acum, era clar că locotenentul fusese esecutat în ascuns... dar rariĭ prizonierĭ, carĭ cad în mîinele luĭ Samory sînt supuşĭ la torturĭ cumplite. Pentru ce Almamy renunţase la obişnuitele luĭ cruzimĭ?

Numaĭ ceĭ doĭ credincĭoşĭ aĭ luĭ Samory ar fi putut să 'ĭ vorbĭască în astă privinţă.

Dar eĭ tăceaŭ.

Ziua trecu ast-fel. Lamfia vedea apropiindu-se seara, fără să aĭbă cea maĭ mică şansă de a conduce la bine misiunea sa.

Hotărî, ca îndată ce se va întuneca, să meargă unde era Filip şi să 'l pue în curent cu nesuccesul săŭ.

Poate că sub-ofiţerul va avea o ideе.

Două ore după apusul soareluĭ, pe cînd mica trupă se credea abandonată, trădată, şi despera de a 'l maĭ vedea, Lamfia, fără veste, fără ca eĭ să 'l audă, fără ca să 'ĭ fi simţit apropierea, se aruncă în mijlocul lor.

Indată îl înconjurară, prima surpriză trecu.

— Trăieşte Gilbert?... Putem să 'l scăpăm?

Calm, fără vr'o emoţiune aparentă Lamfia povesti din punct în punct ceĭa ce i se întîmplase.

Filip pe măsură ce Doh îĭ tîlmăcĭa aceste cuvinte, fu coprins de o disperare adîncă.

Lacrimĭ — lacrimĭ de durere şi de ură — îĭ umplură ochiĭ şi de o dată ne maĭ putîndu-se stăpîni, începu a plînge.

Tiraliorii nu eraŭ maĭ puţin mişcaţĭ.

Singur, Lamfia păstra tot calmul şi părea nesimţitor:

De o dată zise luĭ Doh:

— Fă să înţeleagă sub-ofiţerul vostru că nu trebue să piarză timpul, plăngînd ca femeile şi că trebue să lucreze.

Cînd Doh interpretă această frază, ochiĭ luĭ Filip se făcură marĭ, lacrimile încetară. Dacă Lamfia voĭa să lucreze, asta însemna că speranţa încă nu era perdută; şi că salvarea luĭ Gilbert era încă posibilă.

Atuncĭ, prin intermediarul luĭ Doh, întrebările şi respunsurile se îndesiră.

Lamfia zise:

— Trebuĭe să ştim ce aŭ făcut cu Gilbert, ceĭ doĭ credincĭoşĭ aĭ luĭ Almamy în urma ordinuluĭ primit de la el.

— Cum să facem pentru a'l scăpa?

— M'am gîndit să secvestrez pe ceĭ doĭ credincĭoşĭ.

— Şi după ce eĭ vor fi în stăpînirea noastră?

— Să-ĭ facem să vorbească... dar îĭ cunosc, eĭ vor prefera maĭ bine să fie torturaţĭ, de cît să scoaţă vre-un cuvînt, cît timp Almamy nu le ordonă să vorbească.

— Atuncĭ care 'ţĭ e planul?

(Va urma)

Moartea D-rului Kremnitz

în contra D-luĭ I. Margulis, de oare-ce se presupune c'ar fi pus foc la casa sa, ce era asigurată. Afară de aceasta, în raportul prefectuluĭ se maĭ spune că guvernul a venit cu 2000 leĭ în ajutorul inundaților, fapt pentru care aceștia îĭ aduc mulțumirile lor.

*

In ziua de 29 Iuniu, orele 2 p. m., treĭ evreĭ, vîrîndu-se într'o pivniță pentru a scoate din mărfurĭ, aŭ fost asfixiațĭ de acidul-carbonic, din lăuntru — asemenea și jandarmul Chiaburu care se repezise ca să scoată pe victime afară. In urmă, dîndu-se alarma, pompieriĭ aŭ scos toate victimele, carĭ transportate la spital aŭ putut fi readuse la viață.

Coresp.

Ediția de dimineață

Inundațiile

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Linz, 19 Iulie.— **In urma inundațiunilor, un tren a căzut de pe înălțimea unuĭ rambleŭ lîngă stația Kremsmünster în Austria de sus. Șeful trenuluĭ și mecanicul aŭ fost omorîțĭ. Un amploĭat al găreĭ a fost rănit.**

Breslau, 19 Iulie.—**Pagubele cauzate de inundația din Silezia sînt foarte marĭ și se urcă la maĭ multe milioane de mărcĭ. Primăria din Loebtan s'a surpat în urma inundațieĭ; sînt maĭ multe victime.**

Petersburg, 19 Iulie.—**La Kertsch aŭ fost inundațiunĭ marĭ. Sînt 150 de morțĭ. Pînă acum s'aŭ găsit 16 cadavre; cele-l'alte, se crede, că aŭ fost duse de apă în mare.**

Revoluția din Portugalia

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Lisabona 19 Iulie — *Trupele portugheze aŭ bătut pe insurgențiĭ din Gasaland. 300 din aceștĭ din urmă aŭ fost omorîțĭ.*

Paris, 19 Iulie.—*„Agenția Havas“ zice că știrile din Portugalia constată că la Lisabona și la Oporto s'a restabilit ordinea.*

Mișcarea revoluționară din Oporto a căzut.

INFORMAȚIUNI

Dr. Vilhelm Kremnitz

Neașteptata moarte a D-ruluĭ Kremnitz a produs o adîncă impresie în Capitală și în deosebĭ în lumea noastră medicală și printre prieteniĭ intimĭ aĭ decedatuluĭ.

Defunctul era un om capabil, un adevărat om al științeĭ. In timpul celor 22 anĭ de cînd se afla în țară, el știuse să-șĭ atragă dragostea tutulor celor cu carĭ a venit în contact și, maĭ presus de toate, încrederea oarbă a celor carĭ aveaŭ nevoĭe de sprijinul săŭ medical.

Bun și îndatoritor cu lumea, politicos la extrem cu orĭ cine, D-rul Kremnitz ajunsese abia după puțin timp de la stabilirea sa în Bucureștĭ, un medic căutat și chĭemat spre a'șĭ da părerea și ajutorul medical în toate cazurile maĭ grave.

Se înțelege ușor că din această cauză și-a atras în scurt timp invidia unora dintre mediciĭ noștri carĭ, nu puteaŭ să sufere ca un „German“ să le ĭa înainte. Dar cum știința nu are patrie, clevetirile și invidiile răutăcioșilor nu avură nicĭ un răsunet și simpatiile pentru D-rul Kremnitz se înmulțiaŭ din zi în zi.

*

Decedatul a făcut medicina la universitatea din Berlin, unde a luat doctoratul cu marĭ laude.

De și Prusiac din naștere, fiŭ al unuĭ bătrîn supleant de tribunal din Berlin, D-rul Kremnitz simți nevoĭa de a'șĭ maĭ complecta studiile sale și fără a avea cîtușĭ de puțin acel șovinism „prusiac“, care zice că maĭ presus de Prusia nimic nu poate fi,—el plecă la Viena unde cu o aviditate de nedescris, studiă doĭ anĭ de zile la facultatea de medicină din acel oraș. Reîntors la Berlin, D-rul Kremnitz stătu maĭ mult timp ca asistent pe lîngă celebrul chirurg din Berlin, Von Bardeleben.

Atît de mult se făcu ĭubit în cît marele săŭ profesor îĭ dete în căsătorie pe fiica sa, Mitte Bardeleben, una din femeile cele maĭ de seamă din Berlin.

Căsătoria sa cu această femeĭe despre care vorbim în altă parte — superioară ca inteligență și cultură, contribuiră în mare parte la progresul pe care dînsul în scurt timp l'a făcut pe tărîmul vast al științeĭ medicale.

*

D-l Titu Maĭorescu care studia pe atuncĭ fiziologia la Berlin ședea în gazdă la bătrînul Kremnitz.

Aci D-l Maĭorescu făcu cunoștință cu o soră a defunctuluĭ pe care o luă în căsătorie.

Reîntors în țară, D-l Maĭorescu, care știa ce caracter bun și ce capital de cunoștințe avea cumnatul săŭ, îĭ scria aproape zilnic să vină în Romînia căcĭ cum la noĭ nu eraŭ pe atuncĭ medicĭ așa marĭ, D-l Maĭorescu spera că cumnatul săŭ îșĭ va forma în curînd o strălucită carieră și un nume ilustru. Adăogînd la aceasta și faptul că soția sa, ca fiica unuĭ celebru profesor berlinez cunoscuse și pe regina Romînieĭ, Dr. Kremnitz, după ce luă o parte activă la războĭul franco-german de la 1870 unde se distinsese ca un mare chirurg, se hotărî să vină în țară.

Și prin aniĭ 1874—1875, dr. Kremnitz se stabili în Bucureștĭ.

*

Dar nu trecu mult, și războĭul ruso-turc din 1877 dădu prilej d-ruluĭ Kremnitz să se facă îndată cunoscut în țară.

El luă parte la acest războiŭ și aduse marĭ serviciĭ țăreĭ punînd în căutarea sutelor de soldațĭ romînĭ rănițĭ pe cîmpiile Bulgarieĭ tot zelul și știința sa.

Operațiunile făcute de el soldaților rănițĭ la T.-Măgurele îĭ atraseră în curînd dragostea ofițerilor romînĭ și maĭ cu seamă a regeluĭ.

Prin baroneasa Vitzleben, una din cele maĭ intime prietene ale regineĭ noastre, și prin soția sa, colaboratoarea regineĭ, dr. Kremnitz îșĭ făcu intrarea la palat și deveni medicul familieĭ regale, unde a rămas pînă azĭ. El îșĭ atrase după puțin timp recunoștința regeluĭ și a regineĭ cu prilejul uneĭ grele și periculoase boale de urechĭ de care regina noastră fu atinsă și care putea s'o lase surdă pentru toată viața.

Dr. Kremnitz recomandă regineĭ pe un celebru medic din Berlin, profesorul von Luca care de și veni în țară n'avu însă curagiul să facă operația necesară pentru a scăpa pe regină. Atuncĭ d-rul Kremnitz se hotărî și îĭ făcu singur operația, și după cîte-va săptămînĭ suverana fu salvată.

*

Decedatul lasă în urma sa doĭ fiĭ: unul de vre'o 21 de anĭ, care a studiat jurisprudența la Kiel, și actualmente se află la Nüerberg unde face voluntariatul; altul maĭ mic de vre'o 12 anĭ, care în momentul acesta e dus cu mama-sa la Tirol.

Acum cîțĭ-va anĭ, D-rul Kremnitz și-a cumpărat un mic teren la Brunt, sătuleț pe lîngă Bludentz în Tirol. Aci și-a construit o casă unde se ducea cu familia sa, să petreacă în fie-care vară. El suferea de mult timp de cord și adese orĭ scuipa sînge. Acum vr'o 20 de anĭ cînd boala devenise cam amenințătoare, D-rul Kremnitz, a fost silit să se ducă la Neapole, unde a stat o ĭarnă întreagă.

El moare în vîrstă de vre'o 55 de anĭ.

*

Defunctul era un om înalt, bine făcut, tipul perfect al Germanuluĭ, întrunind și toate calitățile suflteștĭ ale acestuia.

Intrat acum 18 anĭ ca medic secondar la spitalul Brîncovenesc, după recomandația d-ruluĭ Patzeld, în urma retrageriĭ acestuia a fost înaintat ca medic primar, post pe care l'a ocupat pînă la moartea sa. La ambasada prusiacă doctorul Kremnitz se bucura de o mare considerație.

D-rul Kremnitz a fost și unul dintre mediciĭ însărcinațĭ cu căutarea prințuluĭ Ferdinand în cursul graveĭ boale prin care acesta a trecut. Lumea medicală atribue moartea regretatuluĭ coleg emoțiunilor prin carĭ acesta—deja suferind de cord — a trecut cu ocazia boaleĭ prințuluĭ moștenitor.

V. I. Pella.

Imediat ce a sosit la ministerul de interne știrea despre subita încetare din viață a D-ruluĭ Kremnitz, D. procuror Hamangiu, care ține locul de prim-procuror, a însărcinat pe D. Brăiloiu, comisarul secțieĭ a 5-a, ca să meargă la locuința defunctuluĭ ca să-ĭ sigileze averea rămasă.

D. Brăiloiu s'a transportat în strada Scaune, însoțit de comisarul secțieĭ 16, Ștefan Cioran și azistat de acesta a sigilat toate ușele caseĭ și biroul de lucru al decedatuluĭ.

Apoĭ a încheiat cuvenitul proces-verbal, pe care l'a înaintat parchetuluĭ împreună cu cheile de la casă.

Unul dintre motivele pentru care s'a sigilat averea e că acasă nu se aflaŭ de cît slugile, D-na Kremintz fiind dusă să petreacă vara la Tirol.

Poliția a postat la locuința defunctuluĭ un sergent pentru a supraveghea să nu se rupă sigiliile și pentru a înterzice intrarea în curte a orĭ căriĭ persoane, pînă la întoarcerea D-neĭ Kremnitz.

Mitte Kremnitz

Soția doctoruluĭ Kremnitz, este o femeĭe care n'a avut nevoĭe de cunoscutul nume al soțuluĭ eĭ, pentru ca să devie renumită, o femeĭe însă, care a știut să facă cinste numeluĭ soțuluĭ.

Mitte Kremnitz este cunoscută ca colaboratoare a regineĭ. Impreună cu aceasta ea a scris maĭ multe romane sub pseudonimul Dito et Idem. Cităm cîte-va din aceste romane, de altminterlea destul de cunoscute: „Din două lumĭ“, (Aus zwei Welten); „Astra“ și „Poșta de campanie“ (Feld post), care tratează despre un episod din istoria războiuluĭ de la 1877, poate chĭar un episod din viața autoarelor.

Afară de aceasta Mitte Kremnitz a tradus în nemțește maĭ multe poeziĭ romîneștĭ de Alexandri, Eminescu și alțiĭ. Aceste poeziĭ aŭ fost publicate într'un volum împreună cu maĭ multe traducerĭ făcute de însășĭ regina.

Pe de asupra trebuĭe citat un interesant studiŭ critic asupra regineĭ, intitulat „Carmen Sylva“ și apărut la Breslau. Se înțelege că acest studiŭ este plin de elogiĭ la adresa poeteĭ-regine.

Actualmente Mitte Kremnitz se află în Tirol, și vestea despre moartea soțuluĭ eĭ îĭ va veni cu totul pe neașteptate...

Dal.

Moartea D-ruluĭ Kremnitz

De la trimisul nostru special

Cum s'a întîmplat

După cum am anunțat în suplimentul nostru de Duminică, Doctorul Kremnitz încetînd din viață, un redactor al nostru a plecat la Sinaia.

Iată cele ce a aflat acolo:

Sîmbătă pe la ora unu Doctorul Kremnitz însoți pe prințesa Maria în parc pentru a organiza împreună cu D. General Robescu și alte persoane o partidă de crochet. Doctorul Kremnitz nu luă parte la joc, de oare-ce se simți ceva indispus.

După o jumătate de oră Doctorul, simțindu-se slab, se retrase de la joc și se sui în palatul princiar. Aci ceru de la camerier un ceaĭ și se puse în pat. Cum luă ceaiul, camerierul observă că Doctorul devine din ce în ce maĭ palid, că face semne din ochĭ și că de abea mișcă din buze fără să poată vorbi.

Camerierul speriat chiamă iute pe camerierul prințuluĭ, Neuman, care aleargă să vestească pe generalul Robescu.

Prințesa la patul D-ruluĭ

Prințesa Maria auzind de cele ce se întîmplă lăsă jocul și după ce rugă pe D. general Robescu să alerge după un medic se duse repede în camera doctoruluĭ.

Moartea

Totul se petrecu în cîte-va minute. In acest timp doctorul Kremnitz perdea din ce în ce respirația și cînd prințesa intră în camera luĭ îl găsi aproape un cadavru.

Prințesa Maria, crezînd că doctorul a leșinat, ia un pahar cu apă și îl toarnă peste obrazul doctoruluĭ. După aceea începu să'l frece cu apă de colonia la tîmple și la miinĭ. Era însă prea tîrziu: doctorul era un cadavru. Ișĭ dăduse sufletul în miinile prințeseĭ Maria.

In acest moment sosi și D. general Robescu cu D. dr. Romalo pe care găsindu-l pe stradă l-a adus în grabă la patul mortuluĭ.

La vederea D-luĭ Robescu prințesa începu să plîngă în hohote și se retrase în apartamentele eĭ.

Sosirea suveranilor

Regele și regina fură imediat înștiințațĭ despre cele petrecute la „Foișor“. Suveraniĭ sosiră în grabă pentru a constata moartea „scumpuluĭ lor prieten“, cum obicinuia regina să numească pe decedatul doctor.

Doctorul Romalo încercă, de fața cu suveraniĭ, toate mijloacele medicale pentru a maĭ aduce la simțire pe nenorocitul medic, dar în zadar: corpul luĭ era deja rece.

Inștiințarea familieĭ D-ruluĭ

Toate acestea se petrecură între orele 1 și jum. și 2. Cu toate acestea, în Sinaia nu se știa nimic pînă la orele 3 și jumătate cînd de abea fură înștiințațĭ miniștri și se telegrafiă la Bucureștĭ și la Tyrol unde se află familia decedatuluĭ doctor.

Prima grijă a suveranilor după ce se expediară toate telegramele fu ca prințul Ferdinand, care e încă foarte slab, să nu afle nimic despre cele întîmplate.

Mirarea prințuluĭ

La orele 4, cînd prințul ceru ca de obiceiŭ să vadă pe doctorul săŭ, camerierul Neuman intră la prinț și îĭ spuse că doctorul Kremnitz a fost silit să plece la Bucureștĭ pentru niște afacerĭ presante. Prințul se arătă foarte mirat de această știre și primi apoĭ pe noul săŭ medic D. dr. Romalo. Acesta a rămas împreună cu suveraniĭ și prințesa Maria o oră lîngă prinț.

Spre Foișor

Pe la orele 4 se răspîndise ca fulgerul vestea în Sinaia că doctorul Kremnitz a murit la palat. La început nimenĭ nu vroi să creadă; cum însă știrea fu confirmată de funcționariĭ palatuluĭ, toată lumea plecă spre „Foișor“.

Din toate colțurile Sinaieĭ soseaŭ pîlcurĭ, pîlcurĭ de persoane. Intr'o oră soseaua, care duce spre palat, era plină de lume și uniĭ întrebaŭ pe alțiĭ despre cele întîmplate. In acest timp soseaŭ la palat miniștriĭ, membriĭ corpuluĭ diplomatic, mediciĭ aflătorĭ la Sinaia și apoĭ un dric cu douĭ caĭ pentru ca să ridice pe mort.

Cadavrul doctoruluĭ Kremnitz fu îmbrăcat în haine negre, pus într'o raclă, și apoĭ urcat pe dric.

Transportarea corpuluĭ la mînăstire.

Era pe la orele 8 seara. Dricul se puse în mișcare urmat de o numeroasă azistență. Patru servitorĭ cu faclele aprinse însoțeaŭ dricul. Era un spectacol sfîșietor. Aleĭa, pînă la mînăstire, unde fu depus corpul defunctuluĭ, luminată de faclele dricarilor, avea un aspect din cele maĭ lugubre.

Acum corpul doctoruluĭ este așezat în Paraclis. Pe un catafalc foarte modest, acoperit cu mătase albă și neagră, zace decedatul acoperit de florĭ și coroane.

Erĭ la șase ore dimineața prințesa Maria veni la monăstire și după ce acoperi mortul cu coroane de florĭ naturale, îngenunchiă la picioarele luĭ și plînse mult.

Peste zi veniră de asemenea și suveraniĭ pentru a depune florĭ și coroane pe cosciugul decedatuluĭ.

La mănăstire

Monăstirea a devenit un loc de pelerinagiŭ. Toată ziua vin miĭ de persoane pentru ca să vadă pe mort. Fața luĭ este foarte puțin schimbată. Numaĭ miinile îĭ sînt galbene și uscate.

Val.

Regele a telegrafiat D-luĭ dr. Cantacuzino, care se află în străinătate, rugîndu'l ca să vie imediat în țară, de oare-ce prințul moștenitor a rămas fără de medic.

Regele nu voește să încredințeze căutarea prințuluĭ altor medicĭ de cît celor carĭ l-aŭ căutat tot timpul, de oare-ce se teme ca să nu se schimbe tratamentul, ceea ce ar putea să aibă urmărĭ defavorabile pentru bolnav.

De asemenea s'a telegrafiat și D-luĭ dr. Buicliu, anunțîndu-i-se moartea doctoruluĭ Kremnitz,

Imediat ce a sosit știrea despre moartea d-ruluĭ Kremnitz, „Adevărul“ a scos un supliment gratuit, prin care se anunța întristătoarea știre. Suplimentul a fost răspîndit în multe miĭ de exemplare, pricinuind o mare mișcare și făcînd o adîncă impresie în public.

D-na Kremnitz și familia care se află în Tyrol, vor sosi la Sinaia Marțĭ pe seară cînd se va decide ziua și locul unde se va face înmormîntarea doctoruluĭ.

Regele a exprimat dorința ca doctorul să fie înmormîntat la Sinaia; regina este însă de opinie contrară, zicînd că mortul trebuĭe îmbalsamat și dus la Bucureștĭ.

Totul depinde de dorința D-neĭ Kremnitz.

Corpul doctoruluĭ Kremnitz a fost ierĭ îmbalzamat de D-niĭ Doctorĭ Romalo și Tatușescu.

Din autopsia făcută s'a constatat că Doctorul a murit de anevrism.

Doctorul suferea de mult de boală de inimă și în ultimul timp lua doze foarte marĭ de antipirină.

Autoriĭ asasinatuluĭ unuĭ preot din județul Buzăŭ, asasinat despre care am vorbit la timp, aŭ fost prinșĭ de parchetul de Ialomița și înaintațĭ celuĭ de Buzăŭ.

Aflăm că în strada Știrbeĭ-Vodă ar fi existînd maĭ mulțĭ bolnavĭ de conjunctivită granuloasă.

Semnalăm casa cu No. 31 unde se află unul din bolnaviĭ, și atragem atențiunea serviciuluĭ sanitar asupra acestuĭ lucru.

Din cauza limiteĭ de vîrstă, D. Hugh Vynham, vechiŭ ministru al Angliei în Bucureștĭ, s'a retras din corpul diplomatic.

Aflăm cu părere de răŭ că D-l deputat Vilner este grav bolnav la Bacăŭ. Boala deputatuluĭ liberal inspiră neliniște familieĭ.

D-l Dr. Tatușescu a fost chemat telegrafic la Sinaia ca să îmbălsămeze corpul defunctuluĭ Dr. Kremnitz.

D-sa a plecat Duminică dimineața.

Cu începere de erĭ, trenurile de persoane sosesc și pleacă regulat din gara Galațĭ.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie, foița „Destăinuirile unuĭ polițist“ nu are loc în numărul de azĭ.

In cursul acesteĭ săptămînĭ brutariĭ din Galațĭ aŭ ridicat prețul pîineĭ cu 10 banĭ la kilogram.

O pîine mică se vinde în Galațĭ cu 35 de banĭ.

Se dă ca sigură numirea D-luĭ George P. Balș, amic personal al D-luĭ Dim. Sturdza, președintele consiliuluĭ, ca prefect de Covurlui, în locul D-luĭ Zorilă, a căruĭ demisie se zice că i-a fost deja cerută de D-l Ferichide.

Eforia spitalelor civile a comandat în străinătate un aparat pentru fabricarea a cîte 20,000 kilogreme de ghiață artificială pe zi, necesară spitalelor.

Primul redactor al „Dreptățeĭ“ a mîncat încă o bătaĭe. — Acum cîte-va lunĭ fiul D-luĭ Skupiewski, directorul „Agenției romîne“, a încercat să se sinucidă. Cu această ocaziune, „Dreptatea“ ca de obiceiŭ a intrat în cestiunĭ de familie. Tînărul Skupiewski fiind azĭ restabilit, a întîlnit Sîmbătă seara la cafeneaua Bristol pe primul redactor al ziaruluĭ flevist și i-a cerut socoteală despre aceasta notiță. A fost trimis la preumblare. D-l Skupiewski atuncĭ a ridicat bastonul și a dat o corecțiune D-luĭ Anton Bacalbașa. A intervenit lumea și cu mare greutate cel bătut a putut fi scos din miĭnele agresoruluĭ.

Incontestabil că aceste fapte sînt condamnabile; cînd însă cunoaștem pe cel bătut și fapta care a dat naștere agresiuneĭ, pare că am acorda circumstanțe atenuante d-luĭ Skupiewski.

Cînd cine-va se amestecă în cestiunĭ

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“ 1

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

PROLOG

ISTORICUL UNEI CRIME

I

Inainte

Era odaĭa uneĭ fete perdute, la care observaĭ din primul moment cultul și dragostea pentru casa sa, un fel de fanatizm al mătăseĭ, catifeleĭ, și plușuluĭ, de oare-ce scaunele, mesele, canapelele, toate eraŭ acoperite cu pînze albe; garnitura de pe cămin învelită cu multă îngrijire în muselină, așa că nicĭ musca, nicĭ praful se le atingă lopățica, cleștele, și paravanul înfășurate cu hîrtie de mătase, pînă și foile aveaŭ un toc de postav cenușiŭ tivit cu roșu întocmaĭ ca haina unuĭ cochete livrete. Iar la vederea patuluĭ de palisandru grațios împodobit cu bogate draperiĭ de mătase roz și grenat țĭ se părea ca întreaga sa fire și pasiune aceasta fată le-a pus în găteala caseĭ sale In fine te convingeaĭ că o să aĭ aface cu o ființă dublă; una ducînd viața regulată și chibzuită ĭar cea-l'altă ușoară.

Pe la orele 12 D-na se întoarse acasă, îșĭ scoase mănușile și inelele apoĭ desfăcu brațerile, lanțurile, colietul și cerceiĭ ce o împodobeaŭ, descue șifoniera cu niște cheĭ micĭ ce le avuse în buzunar și'șĭ puse cu multă regulă fie-care bijuterie în cutia sa respectivă. In timpul acesta rezemat de cămin sta un D-n, care probabil intrase împreună cu și o privea cu multă luare aminte. Era un tînăr foarte brun, cu favorite dese, pălăria însă ce-o purta cam pe ochiĭ îĭ umbrea fața, așa că puteaĭ să'ĭ observĭ numaĭ gura care se încerca să zîmbească.

Femeĭa era una din acele blonde carĭ „se țin bine“, atrăgătoare, fragede cu talia mlădioasă, cu pieptul rotund bine făcut, piciorul și mîna potrivite. Liniile figureĭ regulate. In privire ceva afectuos timid și chiar naiv, nimic în sfîrșit din acea privire *profesională,* dar nicĭ nimic viciŭ și inteligent.

Dacă am fi putut observa pe tînărul nostru în timpul cînd D-na îșĭ aranja lucrurile, am fi văzut că ochiĭ îĭ sticleaŭ, ca fața îĭ era fie vrosă, că în întreaga sa fire să petrecea ceva straniu ba auzind un zingănit de aur eșind din dulap el făcu o mișcare așa de bruscă că femeĭa se întoarse speriată, întrebîndu'l ce are.

— Nimic, un fior involuntar.

Ea îl privi mirată.

— Cum vă este frig în luna luĭ Iunie?

— De sigur, zise el, cu un accent străin, care proba origina sa meridională. Dacă credețĭ că verile de la Paris sînt asemenea celor de la noĭ!... Inghețam pe picioare adinea orĭ în trăsură. Și mĭ-am lăsat și pardesiul la hotel...

Bietul Mimi! zise ea cu interes. Vaĭ, uitasem că tu eștĭ originar din țările calde și eram să deschid fereastra!...

Nu, nu! strigă el. Lasă maĭ tîrziŭ cînd îmĭ va fi maĭ bine.

Ea îngrijată îl privi din noŭ și'ĭ zise: spune tu sincer la hotel țĭ-aĭ lăsat pardesiul?

— Hm...

— In sfîrșit vom merge mîine dimineață să luăm chĭar de 'l veĭ fi pus și amanet,

— Suzano!

— Eĭ, ce! aĭ să te superĭ acuma... nu aĭ să-mĭ permițĭ... De oare ce o să fiĭ bărbatul meŭ, poțĭ să-mĭ spuĭ tot...

Apoĭ, cu un ton rugător și apropiindu-se de el, îĭ zise:

—Puiule, mă rog, nu da scaunul pe jos... Covorul meŭ este noŭ. Iată aĭ aicĭ o scrumelniță.

Apoĭ se îndreptă spre cabinetul de tualetă, avînd numa grijă săîn cue, ĭarășĭ șifoniera și să-șĭ pue cheile în buzunar, zicînd: sînt așa mulțĭ pungașĭ..

Tînărul nostru cu un zîmbet forțat îĭ spuse, Mulțumesc, eștĭ foarte amabilă ' mă mir că nu mĭ-aĭ trimis un ast-fel de răspuns printr'un comisionar.—

Biata fata protestă în grabă:

Vaĭ ce prost eștĭ! Doară nu am vorbit pentru tine. Tu nu eștĭ hoț, uriciosule.

Și desbrăcîndu-se vorbea înainte din cabinetul săŭ.

Cine maĭ știe la ce sîntem expușĭ noĭ cu meseria noastră. Nu cunoaștem maĭ nicĭ odată pe acel ce ne însoțește, așa că nu putem fi sigure dacă el nu are în buzunar un bricĭŭ deschis orĭ un cuțit ascuțit.

D-l ce nu se mișcase de la locul săŭ scoate din buzunar o sticluță neagră pe jumătate plină cu un lichid negru, ĭar prin mijlocul dopuluĭ trecea un ac de aur.

El o privea, o examina cu multă atenție. Iar d-ra Suzana din cabinetul săŭ urma conversația:

— De cînd aŭ omorît pe sărmana Hermance am o frică, o frică grozavă. L'aŭ prins pe criminal, aŭ să'l ghilotineze, dar Hermance nu va maĭ reînvia și nimenĭ nu-ĭ va maĭ da paralele furate. Și cînd mă gîndesc la cele ce mĭ-a prezis o cărturăreasă la care m-am dus cu Olympia.

Mi-a spus că o să mor asasinată.

— Asasinată repetă tînărul tresărind.

— Da, de un om oacheșĭ de la țară, popa de pică.

Apoĭ cu o veselie cam forțată adăugă:

— Cînd mă gîndesc cît'mĭ era de frică cînd am făcut cunoștința ta!

— Se poate, adevărat!

— Sigur! eștĭ oacheș negru!... Nu eștĭ din Paris... Oh! dar acum m'am liniștit!

După o scurtă tăcere ea reîncepu:

— Doamne Dumnezeule! da, asasinată ca Hermance, dar nu în aceiașĭ fel, la mine nu o să fie vărsare de sînge. Vaĭ cînd mă gîndesc cîte noptĭ nu am dormit și cînd ațipeam puțin ce visurĭ îngrozitoare. Mă vedeam în sicriŭ galbenă, înghețată, țeapănă, cadavru. Cînd mă deșteptam nu puteam nicĭ vorbi și fața mĭ-era umedă de sudorĭ recĭ. Eram chĭar hotărîtă să mă las de meseria mea, cu părăluțele pe carĭ le am să mă întorc în Lorena la părințiĭ meĭ și să îmĭ caut un țăran cinstit care să mă ĭa, căcĭ nu speram nicĭ odată să găsesc un tînăr bine crescut, un băĭat de burghez, în fine un Domn ca tine care să mă ĭubĭască așa mult, în cît să mă scoată din circulație să nu maĭ fiŭ marfă.

Ah! ĭubitul meŭ Georges, numaĭ îngerul meŭ păzitor mĭ-a îndreptat pașiĭ spre Mabile în seara în care ne-am întîlnit.

Pe cînd povestea Suzana tînărul Georges se apropiase de sofa și băgă sub pernă sticluța de care vorbisem maĭ sus. Iar ea auzindu'l umblînd îĭ strigă de alăturĭ:

— Nu te impacienta, ĭubitul meŭ îndată voĭ fi gata.

— Eŭ sînt deja.

II

ACUM

D-l îșĭ reluase locul de maĭ înainte, D-na era culcată pe sofa și era în adevăr atrăgătoare cu peignoirul de muselin și dantele, cu cioraniĭ roz de mătase, cu niște pantofĭ turceștĭ cumpărațĭ din str. Rivoli într'un bazar de obiecte algeriane fabricate la Menilmontant. Părul săŭ mult și frumos îĭ acoperea umeriĭ rotunzĭ și albĭ. Și era mîndră biata fată de părul eĭ căcĭ adesea zicea: este al meŭ, putețĭ trage cît de mult.

(Va urma)

de familie cum a făcut D. Bacalbaşa altă dată cu tînărul doctorand Bogdanovicĭ şi astă-zĭ cu D. Scupiewski, e natural să recolteze palme şi bastoane.

•

Agresiunea suferită de D. Anton Bacalbaşa a avut o urmare erĭ seara. D. Honigmann, reporter la „Drapelul" era şi domnia sa de față cînd s'a întîmplat incidentul, şi a fost chiar unul dintre aceia, carĭ aŭ făcut scăpat pe primul redactor al „Dreptățeĭ".

Aseară D. Skupiewski, întîlnind pe D. Honigmann în dreptul librărieĭ Socec, l'a atacat lovindu'l cu un baston în cap. Agresorul a fost dus la poliție de unde a fost liberat în urma intervenireĭ D-luĭ Skupiewski tatăl.

D. Honigmann a depus o plîngere în mîna primuluĭ-procuror.

Direcția generală a serviciuluĭ sanitar a autorizat prefectura de Iaşĭ să permită exportul vitelor în Rusia acelora carĭ vor prezinta certificate că vitele sînt sănătoase.

Pe baza raportuluĭ procuroruluĭ general al Curțeĭ de Apel din Iaşĭ, studentul Dimitrie Vergati, care fusese condamnat la 3 lunĭ închisoare pentru furt şi fals în acte publice, a fost grațiat.

Numirile şi permutările în corpul didactic secundar, precum şi în acel primar urban şi rural se vor face în primile zile ale luneĭ luĭ August, imediat după întoarcerea din străinătate a D-luĭ Haret, ministrul de instrucțiune.

Incidentul din Galaţi

Ziarul „Galații" povesteşte în numărul săŭ de azĭ următorul incident care a avut loc erĭ în acel oraş între D. senator colectivist Cavaliotti şi prefectul Zorilă:

„Ierĭ, după apariția clandestină a ziaruluĭ „Voința Galaților", D-l senator Cavaliotti, întîlnind pe D-l prefect Zorilă, în fața „Berărieĭ Centrale", l'a apostrofat în mod violent, blamîndu-l de îndrăzneala ce a avut de a impieta asupra drepturilor ce aparțin exclusiv conducătorilor partiduluĭ liberal.

*

„Apoĭ D-l Cavaliotti, devenind din ce în ce maĭ agresiv, a apostrofat pe prefect şi şleahta ce-l înconjura, cu următoarele cuvinte:

„Voința Galaților" de azĭ nu maĭ este organul partiduluĭ național liberal, ci acel al „lefegiilor" şi „ciolănarilor" D-tale.

•

„D-niĭ Tache Anastasiu şi Gheorghe Balş, carĭ se aflaŭ față la această scenă, aŭ fost dureros impresionațĭ de completa lipsă de prestigiŭ a reprezentantuluĭ guvernuluĭ în localitate.

*

„D-l Balş, care a plecat erĭ seară la Bucureştĭ, a declarat că va zugrăvi d-luĭ Dimitrie Sturdza tabloul la care din păcate a fost martor".

Asasinarea avocatuluĭ Simionescu

Relativ la asasinarea avocatuluĭ I. Simionescu din Iaşĭ maĭ putem spune, între altele, că dînsul a fost asasinat în ziua de 17 Iulie, la orele 7 şi jumătate seara, pe cînd şedea la masă. El a fost găsit a doua zi după amiază lungit jos lîngă masă, într'un lac de sînge, cu fața la pămînt şi avînd în dreptul inimeĭ două împunsăturĭ de cuțit, care a şi fost găsit lîngă cadavru.

Se pare că după prima lovitură, Simionescu încă dădea semne de viață şi numaĭ după a doua lovitură—care trebuie să fi fost dată cu multă putere, de oare-ce partea din mînerul cuțituluĭ intrase în rană — a încetat de a maĭ mişca.

•

Din concluziile primuluĭ procuror al parchetuluĭ din Iaşĭ reiese că Simionescu a fost asasinat de către servitorul săŭ, anume Vasile Pintiliĭ Dumitraşcu, pe cînd îĭ servia de mîncare.

De alt-fel, această supozițiune pare a fi întărită şi de faptul că servitorul cu femeia şi o copilă a sa, în etate de 4 anĭ a dispărut, imediat după comiterea crimeĭ.

•

Camera în care Simionescu a fost asasinat s'a găsit de către prim procuror încuiată cu cheia, şi în cameră un cîine de care Simionescu nu se despărțea niciĭ o dată. Totul probează pînă la evidență că autoriĭ acestuĭ asasinat sînt servitoriĭ. Dacă autoriĭ ar fi fost străinĭ, de sigur că cîinele ar fi fost de asemenea omorît.

Mobilul crimeĭ nu se poate încă preciza, de oare-ce în buzunarul haineĭ, care era aruncată pe un divan, s'a găsit într'un portofoliŭ suma de 960 leĭ în bilete de bancă. Nu se poate însă şti dacă Simionescu maĭ avea şi alțĭ banĭ în casă afară de suma găsită. Tot ce se ştie e că s'a scotocit prin dulapurĭ, sertare, pînă şi în bibliotecă.

*

Dumitraşcu e de origină ungur, şi era de scurt timp adus în serviciul luĭ Simionescu de către un misit din Iaşĭ, unde maĭ 'nainte servise la un cîrciumar, care a şi dat toate signalmentele necesare. El ştia carte şi minuțioasa perchiziție pe care a făcut'o în urma comitereĭ crimeĭ se atribuie faptuluĭ că el şi-a căutat printre hîrtiĭ paşaportul săŭ şi al soțieĭ sale carĭ eraŭ date, ca de obiceiŭ, în păstrarea stăpînuluĭ.

*

In ziua de 18 Iunie, după ce medicul județuluĭ a procedat la autopsia cadavruluĭ luĭ Simionescu, s'a dat autorizația de înmormîntare.

Parchetul urmează cu cercetarea cazuluĭ, şi se speră că autoriĭ aceşteĭ groaznica crime vor fi prinşĭ în curînd.

F.

Controlul finanțelor Grecieĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Viena, 19 Iulie. Vorbind de ultimele negociărĭ în privința păciĭ, *Fremdenblatt* face să reiasă atitudinea Germanieĭ în ceea ce priveşte controlul finanțelor Grecieĭ şi declară că, atitudinea sa este pe deplin justificată. — Baronul de Calice s'a asociat decĭ îndată cu propunerile colegului săŭ german, apoĭ şi Rusia a dat adesiunea sa. — Nu e nicĭ un motiv pentru ca cele-l'alte puterĭ să facă opoziție aĭ cestor propunerĭ şi este în interesul Grecieĭ şi al Turcieĭ de a prim- propunerile puterilor mediatoare.

Deraiarea unuĭ tren

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Salzburg 19 Iulie.— Un tren de călătorĭ a deraiat între Hallwang şi Seekirchen. Trenul a căzut de pe înălțimea unuĭ rambleŭ. Mecanicul a fost omorît; fochistul este rănit grav. Nicĭ un călător n'a fost rănit.

Tratările de pace

Serviciul telegr. al „Agenției Romîne"

CONSTATINOPOL, 19 Iulie.—Indemnitatea pentru pagubele cauzate proprietățeĭ private în timpul rezbeluluĭ greco-turc a fost regulată de preliminăriile de pace în mod ca această cestiune să devie obiectul uneĭ înțelegerĭ reciproce. Dacă s'ar produce divergențe, arbitragiul celor două puterĭ va tranşa neînțelegerea.

LONDRA, 19 Iulie. — Se anunță din Atena ziaruluĭ „Times" că guvernul grec îşĭ dă cele maĭ marĭ silințe, spre a putea plăti primul vărsămînt de indemnitate de rezbel.

CONSTANTINOPOL, 19 Iulie. — Ambasadoriĭ aŭ ținut o întrunire de dimineață. După amiazĭ a fost o conferință la Tophane pentru negociările preleminare în privința păciĭ, conferința a ținut pînă seara tîrziŭ.

Ediția de seara

Austria şi Bulgaria

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Berlin, 20 Iulie.—Ziarele blamează în mod foarte aspru aserțiunile d-luĭ Stoilov în interviewul ce a avut cu un redactor al ziaruluĭ *Berliner Lokalanzeiger*. **D-nul Stoilov, lansînd insinuațiunĭ violente la adresa Austro-Ungarieĭ, a voit să mascheze încurcăturile cauzate în cercurile conducătoare din Sofia de procesul Boiceff.**

Din Orient

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Din Creta.— Decorațiunile şi săbiile de onoare.

Paris, 20 Iulie.— Temps cere Europeĭ să înțeleagă necesitatea de a alunga din insula Creta pe Djevad paşa şi garnizoana turcească ce o ocupă.

Constantinopol, 20 Iulie. — Vakbi paşa, comandantul Pereĭ, a plecat erĭ la Volo cu săbiile de onoare pentru ceĭ un-spre-zece comandanțĭ de trupe aĭ armateĭ de operațiunĭ.— Afară de asta maĭ duce cu sine marele cordon al ordinuluĭ Osmanieĭ cu briliante pentru Suleiman paşa, 230,000 de medaliĭ comemorative şi salutul imperial pentru armată.

Incheierea păceĭ

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne")

Constantinopol, 20 Iulie.—Negocierile cu Poarta în privința cîtor-va amănunte de formă vor continua Marțĭ în şedința ce se va ține la Tophane. Se aşteaptă o apropiată încheiere a preliminărilor de pace.

Londra, 28 Iulie.—Se anunță din Constantinopol *Agenției Reuter* **că în conferința de ierĭ ambasadoriĭ aŭ terminat să examineze ultima parte a tratatuluĭ de pace. Tewfik paşa a depus maĭ multe amendamente la carĭ ambasadoriĭ vor răspunde în scris.**

Azĭ a fost o conferință care a ținut 3 ore.

Inundațiile în Austria

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Viena, 20 Iulie.—Primejdia inundațiilor continuă în tot bazinul Dunăreĭ.

Iun descreşte, pe cînd Traun şi Ischl cresc mereŭ. Situația s'a îmbunătățit la Gmunden; din fericire s'aŭ putut trimete nutrimente.

Dunărea, debordind, a cauzat pagube marĭ la Linz şi la Manthausen. Lingă Viena Dunărea creşte mereŭ. S'aŭ luat măsurĭ pentru a para ori-căreĭ eventualități.

In Boemia aŭ căzut ploĭ torențiale. In Silesia nu maĭ este de temut primejdia apelor.

Controlul finanțelor greceştĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Atena, 20 Iulie.—Ziarele consideră măsura controluluĭ financiar ca o atingere a independențeĭ Grecieĭ şi prevăd complicațiunĭ de tot felul.

Mare incendiu

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Iaroslaw, 20 Iulie. — Un incendiu mare a izbucnit în oraşul Litbir; 200 de case, o biserică şi un spital aŭ fost distruse.

Faure la Petersburg

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Valence, 20 Iulie.— D-nul Felix Faure a sosit de dimineață şi a fost foarte aclamat. In cursul prezentărilor D-nul Loubel, preşedintele consiliuluĭ general al departamentuluĭ Drome, a afirmat că inima întregiĭ Franciĭ va însoți pe preşedintele republiceĭ în călătoria sa în Rusia. D-nul Faure a mulțumit zicînd că această afirmare de sentimente patriotice îĭ va înlesni misiunea sa.

La banchetul Cameređ de comerț D-nul Faure a făcut un apel la inițiativa privată pentru a trece criza economică actuală şi pentru a merge să caute debuşeurĭ nouĭ în străinătate.

Paris, 20 Iulie.—D-nul Felix Faure a plecat aseară în călătoria sa în Sud-est.

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenției Romîne*)

Kronstadt, 20 Iulie.—Țarina văduvă, prințul Jean de Schleswig Holstein, marele duce Michail Alexandrovicĭ şi marea ducesa Olga Alexandrowna aŭ plecat ierĭ la amiazĭ în Danemarca pe bordul „Steleĭ Polare".

Paris, 20 Iulie. — Ambasada Rusieĭ dezminte ştirea în privința morțiĭ D-luĭ Marischkine, prim secretar al ambasadeĭ ruseştĭ la Paris.

Paris, 20 Iulie. — D-nul Lebon, ministru al coloniilor, va pleca în curînd la Dukarca să viziteze Sengalul şi probabil Sudanul.

Bruxelles, 20 Iulie.— Denunțînd tratatul de comerț cu Belgia, guvernul englez a făcut cunoscut că e gata să intre în negocierĭ pentru încheierea unuĭ tratat noŭ.

Ultime informațiunĭ

Vizita prințuluĭ Bulgarieĭ

Indispoziția regeluĭ

Vizita prințuluĭ Bulgarieĭ şi pregătirile ce trebuiesc să se facă la Sinaia aŭ indispus foarte mult pe rege din cauza morțeĭ doctoruluĭ Kremnitz.

Regele, care trebuia să aprobe încă ierĭ programul alcătuit de D. Sturdza şi de consulul bulgar D. Mincevicĭ, n'a putut să se ocupe cu această chestiune. aşa că pînă în prezent nu se ştie nimic pozitiv cu privire la vizita prințuluĭ Bulgarieĭ.

Răspunsul regeluĭ

Maĭ mulțĭ miniştri străinĭ s'aŭ adresat regeluĭ întrebîndu-l dacă prințul va veni însoțit de miniştriĭ săĭ. Regele a răspuns *că se urmează tratărĭ, dar că nu s'a luat încă nicĭ o deciziune.*

„Prințul Bulgarieĭ, s'ar fi exprimat regele, *doreşte să vie cu o suită foarte numeroasă. Palatul meŭ de aci este însă prea mic şi afară de asta boala prințuluĭ moştenitor mă împiedică să fac o recepțiune atît de mare."*

Atitudinea Austro-Ungarieĭ

Ministrul Austro-Ungarieĭ, baronul Thurn. care se află în vilegiatură la Sinaia fusese chiemat telegrafic la Viena, pentru a i se da instrucțiunĭ cu privire la atitudinea ce va trebui s'o păstreze față de prințul Bulgarieĭ. Baronul Thurn s'a întors aseară la Sinaia. D-sa a fost imediat primit de rege.

Se crede că ministrul austro-ungar va cere explicațiunĭ prințuluĭ Bulgarieĭ asupra celor spuse de primul săŭ ministru, D. Stoilov, cum că relațiunile între Austro-Ungaria şi Bulgaria sînt încordate.

Pregătirile

Din cauza morțeĭ doctoruluĭ Kremnitz s'aŭ întrerupt pregătirile pentru primirea prințuluĭ Bulgarieĭ la Sinaia. Pregătirile sînt foarte modeste: cîte-va arcurĭ de triumf saŭ maĭ bine zis cîțĭ-va stîlpĭ înfăşurațĭ cu brad pe drumul de la gară la palat.

In dosul găreĭ s'aŭ înălțat balize pe carĭ se vor aşeza drapele romîne şi bulgase (dezagreabilă coincidență). Saloanele găreĭ sînt deja aranjate cu aceleaşĭ mobile ca şi la venirea Impăratuluĭ Frantz Iosef şi care pentru actualul oaspe sînt poate prea mult; salonul cel mare e în stil „roumain", iar cel mic în stil „francais". Peronul găreĭ e împodobit de la un capăt la altul cu ghirlande de brad şi cu.. drapeie romîne şi bulgare (roş, alb şi verde). In toate acestea se vede însă lipsa de sentiment, toate sînt reduse la ultima expresie, maĭ bine zis o pospăială.

Programa

Mercurĭ, 23 Iulie, ora 1.55 p. m., pleacă din Sinaia la Predeal un tren compus din vagoanele regale. Cu acest tren pleacă din Sinaia spre întîmpinare în Predeal; miniştriĭ de războiŭ şi lucrărĭ publice, precum şi agentul diplomatic al Bulgarieĭ.

Trenul soseşte în Predeal la ora 2.30, iar la ora 3 soseşte în Predeal trenul ungar ca care călătoreşte principele împreună cu suita sa de 8 persoane.

Din Predeal trenul cu principele pleacă la ora 3,20 şi soseşte în Sinaia la ora 3.50 p. m. Este primit pe peron de regele, regina, princesa, miniştriĭ, corpul diplomatic etc. O companie din batalionul de vînătorĭ va forma compania de onoare şi va da onorurile obicĭnuite, iar muzica va cînta imnul bulgar. După o scurtă prezentare a celor de față, vor pleca la castel, unde principele Ferdinand al Bulgarieĭ va fi găzduit în aceleaşi compartimente unde a stat şi Frantz Iosef. Oare-carĭ serbărĭ se vor da de curtea regală în onoarea musafiruluĭ.

Vinerĭ, 25 Iulie, ora 10 dim., principele Bulgarieĭ pleacă direct la Giurgiŭ, unde soseşte la ora 2.45 p. m., de aci un vapor al regieĭ noastre îl va transporta la Rusciuc. După cum se vede, prin Bucureştĭ nu se opreşte. La Giurgiŭ se vor face iarăşi cîte-va împodobirĭ cu ghirlande şi drapele.

Val.

Poliția Capitaleĭ va fi reprezentată la Sinaia cu ocaziunea viziteĭ prințuluĭ Bulgarieĭ prin D-niĭ: Otnescu, inspector de poliție, Puiu Alexandrescu, şeful siguranțeĭ, şi comisarul secțieĭ a 5, D. Brăiloiu.

Aceştia vor pleca azĭ cu trenul de 3 p. m. la Sinaia.

•

Ziarul „Neue Freie Presse" vorbind despre vizita prințuluĭ Ferdinand de Coburg, scrie oare-cum din sorginte oficioasă:

„La Sofia guvernul îşĭ dă vădită osteneală de a face din vizita pe care prințul Bulgarieĭ o face regeluĭ Carol un eveniment politic. *In Bucureştĭ în schimb—şi aceasta-ĭ foarte semnificativ—se neagă vizitei ori-ce însemnătate politică şi 'ĭ se atribuie un caracter curtenesc în legătură cu* recunoaşterea *prințuluĭ* Ferdinand."

Aceleaşĭ observațiunĭ le publică şi oficiosul german *Koellnische Zeitung.*

Moartea doctoruluĭ Kremnitz a impresionat într'atîta pe rege, că ierĭ a fost silit să stea cîte-va ore în pat.

Regina este de asemenea foarte întristată şi plînge într'una.

Ministrul Germanieĭ von Leyden şi D. Th. Rosetti aŭ stat erĭ toată ziua lîngă regină; dînsa era însă inconsolabilă şi spunea într'una: „ast-fel ne părăsesc unul cîte unul ceĭ maĭ bunĭ prietenĭ".

Erĭ un anume Coreni, din strada Frumoasă 42, a bătut crunt pe o servitoare a D-luĭ Macedonschi, care locuieşte la acelaşĭ număr.

Zadarnic D. Macedonschi a reclamat contra acestuĭ fapt. Bătăuşul Coreni, care se laudă că este lucrător-tapițer la curtea regală şi ca atare nu-ĭ pasă de nimenĭ, stă nesupărat.

La rîndul nostru cerem ca polița să intervie şi să facă pe numitul individ ca să-ĭ treacă pofta de a-şĭ maĭ aplica palmele pe spinarea altora.

„Drapelul" publică ştirea că prințul moştenitor se află „atît de bine şi gras la față", că dacă n'ar fi fost timp ploios „eşea deja din casă".

Această ştire este absolut falşă. Un redactor al nostru care se află la Sinaia a aflat din gura ministruluĭ Germanieĭ von Layden care a văzut erĭ pe prinț în pat că acesta este slab ca un schelet şi că pentru ca să se întoarcă în pat trebue să fie ridicat de medic şi de camerier.

Şi „Drapelul", ziar „serios" şi „moderat", cu mania dezmințirilor a însănătoşit, într'atîta pe prințul schelet, că îl trimite deja la plimbare.

Maĭ lăsațĭ-vă, D-lor!

Inmormîntarea d-ruluĭ Kremnitz

— Pregătirile —

De şi mult regretatul medic n'a fost adus încă de la Sinaia, totuşĭ în Capitală aŭ şi început a se face pregătirile pentru înmormîntare.

La spitalul Brîncovenesc, unde defunctul era medic primar, s'aŭ întrunit astă-zĭ mediciĭ spitaluluĭ pentru a lua o hotărîre în privința participăreĭ lor la această înmormîntare.

Dr. Patzeld-fiul, care e medic secondar la spital, şi care actualmente se află la Bîrlad la o moşie a sa, a fost chiemat încă de ierĭ dimineață telegrafic în Capitală. Se crede că acesta va vorbi din partea medicilor spitaluluĭ, maĭ ales că era unul din ceĭ maĭ de aproape prietenĭ aĭ defunctuluĭ.

Mediciĭ vor depune şi o coroană ca semn de omagiŭ pentru pentru strînsa colegialitate şi dragoste ce exista între eĭ şi d-rul Kremnits.

De asemenea studențiĭ mediciniştĭ aĭ spitaluluĭ vor delega pe unul din eĭ să țină o cuvîntare şi vor depune o coroană „neuĭtatuluĭ lor profesor."

Eforiĭ aşezămintelor brîncoveneştĭ vor depune şi eĭ o coroană, d-r. Kremnitz servind în mod cinstit şi laborios de maĭ bine de 18 anĭ la acel spital.

•

Pînă în momentul cînd scriem aceste rîndurĭ la Sinaia nu s'a hotărît încă nimic în privința moduluĭ de înmormîntare.

Telegrama trimisă Sîmbătă D-neĭ Mitte Kremnitz la Brand, în Tirol, a suferit o mare întîrziere de-oare-ce de la Bludentz pînă la acel sat unde defunctul îĭ făcuse o mică vilă nu e oficiu telegrafic şi, cum e o distanță bunicică, telegrama a trebuit să fie dusă de un factor călare şi a putut fi transmisă D-neĭ Kremnitz abia Duminică pe seară.

*

Cu toate acestea însă, la Sinaia s'a şi primit azĭ de dimineață răspunsul D-neĭ Mitte Kremnitz prin care îşĭ anunța plecarea sa din Tirol.

*

S'aŭ luat măsurĭ de guvern, din ordinul regeluĭ, ca de la Viena să se pună la dispoziția mult întristateĭ prietene şi colaboratoare a regineĭ un tren expres, ast-fel că la noapte, saŭ cel mult mîine dimineață să şi sosească la Sinaia.

Părerea mullor persoane oficiale din Capitală e ca regretatul medic să fie dus direct de la gara de Nord la cimitirul Belu.

In acest scop să se facă la gară toate pregătirile pentru primirea corpuluĭ defunctuluĭ.

Carul mortuar şi carul cu coroanele vor aştepta la gara de Nord sosirea trenuluĭ special care va aduce pe defunct de la Sinaia şi de aci cortegiul compus din familie, prietenĭ şi reprezentanțiĭ caseĭ regale armateĭ şi guvernuluĭ să pornească pe strada Grivița, Victorieĭ, Carol etc. pînă la cimitirul Belu.

*

La diferitele magazine de coroane artificiale s'aŭ şi comandat deja coroane de amicĭ şi diferite societățĭ.

Ast-fel, societatea de asigurare „Naționala", societatea germană din Capitală, societatea meseriaşilor germanĭ din Bucureştĭ vor depune coroane, decedatul oferind în mod gratuit consultațiile sale medicale la ceĭ săracĭ.

Ambasada germană va depune de asemenĭ o coroană, iar membriĭ ambasadeĭ carĭ se află în Capitală vor azista în corporeția înmormîntare. Regele, regina, prințesa Maria şi prințul Ferdinand vor depune fie-care cîte o coroană de florĭ artificiale.

Coroanele aŭ şi fost deja comandate în Bucureştĭ.

•

Coroana regineĭ va fi toată de crinĭ —simbolul lacrimeĭ—pentru salvatorul nepotuluĭ eĭ şi soțul celeĭ maĭ sincere şi iubite prietene a suveraneĭ.

Vor maĭ depune coroane consiliul de miniştri şi primăria Capitaleĭ în semn de „recunoştință" pentru modul cum a îngrijit pe prințul Ferdinand.

•

Conform dorințeĭ suveranilor, înmormîntarea se va face cu multă pompă.

Un aghiotant al regeluĭ şi altul al prințuluĭ vor însoți cortegiul pînă la groapă.

I se vor face şi onorurĭ militare, de oare-ce a luat parte ca medic în războiul de la 77, iar ministerul de războiŭ va depune o coroană în semn de recompensă a armateĭ pentru salvarea a sute de soldațĭ romînĭ rănițĭ în războiul ruso-turc.

•

Atît membriĭ familieĭ defunctuluĭ cît şi aĭ D-neĭ Kremnitz aŭ fost înştiințațĭ direct de la Sinaia despre trista ştire a încetăreĭ din viață a mediculuĭ.

Pînă acum nu s'a primit nicĭ o ştire dacă în afară de D-na Kremnitz va maĭ sosi cine-va.

Vip.

D. Caton Lecca, prefectul poliției Capitaleĭ, va pleca astă seară la Sinaia, unde va sta în tot timpul cît prințul Bulgarieĭ va fi oaspetele regeluĭ.

S'a aprobat propunerea ambelor societățĭ de tramvaiurĭ privitoare la înființarea de nouĭ liniĭ şi ca modificarea celor vechĭ.

Sîmbătă noaptea a încetat din viață Alexandru Mateescu, artist dramatic al Teatruluĭ Național din Bucureştĭ.

Astă-zĭ va avea loc înmormîntarea la cimitirul Bellu.

Ministerul cultelor a înapoiat manuscrisele de cărțĭ didactice (pentru cursul primar) prezentate spre aprobare, sub cuvînt că autoriĭ trebue să aştepte modificarea programeĭ. Ast-fel stînd lucrurile, întrebăm dacă lucrările comisiunilor, însărcinate cu cercetarea manuscriselor, sînt suspendate şi în caz afirmativ ce hotărîre s'a luat cu privire la cărțile ce trebuesc introduse în şcoală şi carĭ nu sînt aprobate încă, cum sînt bunăoară geografiile celor maĭ multe județe.

REPORTAGIU

Din Capitală

Constantin Pîrvulescu din oraşul Bucureştĭ, coloarea de verde, a fost călcat de trenul de persoane între stațiile Apa Sărată şi Cîmpu Lung.

El a fost transportat pe acelaşĭ tren în Capitală şi dus la spitalul Filantropia unde a încetat din viață.

Erĭ aŭ fost arestațĭ indiviziĭ Ion Ştefan Cătăşiță şi Ion Boroea fiind presupuşĭ ca falşificatorĭ de monede; asupra lor s'a găsit o piesă de 5 leĭ falsă, maĭ multe de 2 leĭ tot aşa şi tiparele cu carĭ fabricau monedele.

Domiciliul lor se află, paşoseaua Pandurilor, unde descinzînd poliția de siguranță a Capitaleĭ a găsit pe Niță Niculae complice, care n'a putut fi arestat fiind-că a scapat sărind pe fereastră.

Din țară

In pădurea Cîrlig, din județul Iaşĭ, s'a găsit spînzurat de un copac individul Niculaĭ Balmez din comuna Stînca, acelaşĭ județ.

Nu se ştie încă dacă s'a spînzurat saŭ a fost spînzurat. Medicul județuluĭ face o minuțioasă cercetare spre a determina aceasta.

DEPLASARI

20 IULIE

Englisch-Hotel: căpitan Stefănescu, militar, Loco.

Hotel Frascati: Mich. Kovas, medic, Paris; Slăvițescu, medic, R.-Vîlcea; Kettenbeil, voiajor, Braşov.

Hotel Dacia: Ivan Arnăutu, comers., Rusciuk; Mehmed Sali, comers., Rusciuk; Iordănescu, prop., T.-Măgurele; Stefănescu, prop., Iaşĭ; Davoff, comers., Rahova.

Hotel Victoria: Petre Damian, comers., Piteştĭ.

Hotel Paris: S. A. Iosef, proprietar Tîrgovişte.

Hotel Colaro: Rothman, comers., Bacăŭ; Finkelstein, comers., Iaşĭ; Bergmann, comersant, Tulcea; Cagălniceanu, prop. Ploeştĭ.

Hotel Bristol: Lövinger, voiajor, B.-Pesta; Zimerman, inginer, Viena; L. Cisrlay, redactor, B.-Pesta; Rubinstein, comersant, Galațĭ

Hotel Regal: Dîmboviceanu, propriet., Piteştĭ; Niculaescu, propr., Focşanĭ.

Hotel Bulevard: D. Millas, prop., Brăila; Adolf Wegenwart, prop., Berlin; Iunius Leca, prop., Bacău.

Hotel de France: Halerin, inspector, Iaşĭ; Lazarovicĭ, comers., B.-Pesta; Pellitier, comersant, Paris.

Hotel Central: Iosef L. G. Levy, comersant, Rusciuk; Cochinos, moşier, Oltenița; Danescu, comersant, Giurgiu; Gheorghiu, moşier, Popeştĭ; Locot. G. Ionescu, milit., Piteştĭ; Balescu, moşier, Viena.

Hotel Universal: Marie Georgescu, profesoară, Olt, Froissard, comers., Paris; Fraver, comers., Iaşĭ; Vladicolu, rentier, Ploeştĭ.

Hotel Gabrovenĭ: Hessen Muler, comers., Viena; Emil Frenforg, mecanic, Giurgiu.

POŞTA REDACȚIEI

D-luĭ I. D. M. Bîrlad.—E publicabilă, dar nu putem remunera. Răspundețĭ.

ERNST KLAAR

Sîngele roşu şi albastru

„In odaia sa elegantă zăcea în perinile moĭ şi albe marele prinț Botho de Pinpelburg, figura-ĭ era palidă ca ceara, se vedea că a trecut criza mare a uneĭ boale grele. „Amorul liber", pe care deşi în teorie îl condamna, totuşĭ îl practica cu zel, l'a costat sucurile cele maĭ scumpe, aşa că ĭ-a produs o anemie grozavă care îl amenința să ĭ stingă viața, dacă nu i se dedea un ajutor extra-ordinar. Şi aceasta printr'un eminent chirurg, care scoase cu un instrument oare-şi-care sîngele unuĭ om sănătos, în schimbul vorbelor bune şi al unuĭ ajutor bănesc, şi'l introduse în vinele prințuluĭ care zăcea deja fără conştiință. Aşa că proaspătul şi caldul curent de viață se strecură în corpul bolnavuluĭ şi îĭ dădu iarăşĭ putere, în cît era speranță de scăpare. Se bucura foarte mult prințul de viața recîştigată, soarele de toamnă care îşĭ lua ultimul rămas bun de la dînsul îl saluta iarăşĭ cu sinceritate prin geamurile cele marĭ şi în tot oraşul se răspîndise buna veste de neaşteptata vindecare a prințuluĭ.

Aşa că şi regele a trimes pe adjutant la fața loculuĭ spre a se convinge de adevăr. Intrînd în odaia bolnavuluĭ, i se păru că se află înaintea unuĭ cadavru şi mare-ĭ fu mirarea cum acest mort a putut să învie.

— Marele nostru rege, generosul nostru stăpîn, m'a trimis ca să mă informez de sănătatea D-voastră., scumpul meŭ prinț, spuse cu mîndrie adjutantul regeluĭ. Dar bolnavul rămase foarte indiferent, căcĭ nu-ĭ răspunse nimica.

Majestatea sa doreşte să ştie cum s'a întîmplat această miraculoasă vindecare, repetă încă odată mareşalul regeluĭ.

— Majestatea sa să mă lase în pace, murmură bolnavul.

—Mareşalul făcu cu groază cîțĭ-va paşĭ înapoĭ, ast-fel de cuvinte adresate regeluĭ n'a auzit de la acest prinț care în tot-d'a-una era foarte loial, se urcă sîngele în cap, pe cînd toțĭ ceĭ-l'alțĭ carĭ înconjuraŭ pe bolnav s'aŭ făcut galbenĭ ca ceara de frică.

— Regele ordonă, vroĭ să urmeze aghiotantul.

Dar bolnavul strigă:

— Regele n'are nimic a'mĭ ordona. să se îngrijească de el însuşĭ maĭ bine,

Mareşalul încremeni ca o statue, dar

îndată 'șî reveni în fire și luîndu-șî pălăria și bastonul, părăsi înspăîmîntat acest loc, cu părerea sigură că prințul e nebun.

Ajungînd la poartă se aruncă în trăsură și dete frîŭ liber cailor spre a duce maî curînd această tristă veste regeluî. Regele, ascultînd cu luare aminte tot ce-ĭ comunică credinciosul săŭ mareșal, nu se maî îndoi de loc de nebunia prințuluî. Iĭ păru însă foarte răŭ de bunul săŭ prinț cu care avusese multe aventurĭ interesante și chĭemă îndată pe doctorul săŭ Blasberger cu care se duse să viziteze singur pe bolnav, maĭ ales că de mult avea dorința de a vedea un nebun.

Cînd a intrat regele în odaĭa bolnavuluĭ, găsi pe toțĭ aĭ caseĭ într'o disperare mare; fie-care îșĭ frîngea mîĭnele și, căzîndu-ĭ îndată la picĭoare, îĭ cerură ĭertare pentru bolnav, de insultele adresate luĭ prin aghiotant.

Regele fu foarte generos și ĭertă; apropiindu-se însă de patul bolnavuluĭ, prințul, cum îl zări, îĭ întoarse spatele. Față cu aceasta regeluĭ i se încreți fruntea, pe cînd doctorul săŭ rămase pe gîndurĭ.

— Ce crezĭ despre acest caz, doctore?

— Hm, hm, atîta putu să răspundă doctorul.

— Unde e doctorul care îl caută? întrebă regele.

— D-rul bolnavuluĭ se închină respectuos, răspunse acesta înaintînd.

— Aĭ introdus sînge strein în vinele bolnavuluĭ?

— Da, majestate.

— Și crezĭ că ĭ-aĭ făcut bine prin asta?

— Da, majestate.

— De la cine aĭ luat acest sînge?

— De la un om tînăr și sănătos.

— Fost'a acest om din aristocrație?

— Nu, majestate.

— Atuncĭ îmĭ explic totul: e otrăvire de sînge! spuse d-rul regeluĭ uĭtînd orĭ-ce respect.

— Ce-a fost acel tînăr om?

— Muncitor, majestate.

— Muncitor, muncitor, repetă regele îngrozit, precum și toțĭ cîțĭ se aflaŭ în casă, ba chiar și bolnavul murmură: sînge de muncitor!

— Pentru Dumnezeŭ! exclamă regele, de ce n'aĭ luat sîngele unuĭ aristocrat?

— Majestate, niciĭ unul n'a voit să se supuĭe la această mică operație și nicĭ măcar servitoriĭ pretinșĭ ceĭ maĭ sincerĭ aĭ caseĭ n'aŭ voit să se ofere, am luat decĭ un sărman muncitor, care n'avea ce mînca și care prin acest mijloc a cîștigat cîțĭ-va leĭ pentru hrană.

— Sînge de muncitor într'un prinț! murmură regele trecîndu'l miĭ de fiorĭ.

— In sfîrșit, chiar de la un „Social democrat“! exclamă o voce disperată.

— Din transfuziune s'a făcut cea maĭ frumoasă confuziune, spuse gînditor d-rul regeluĭ.

— Eĭ, va să zică enigma e dezlegată, sîngele muncitoruluĭ, sîngele roșu al poporuluĭ, a făcut sîngele albastru al prințuluĭ revoltător și i-a sugerat cel maĭ păcătoase gîndurĭ...

Tremurînd, încovoiat, sta la o parte d-rul prințuluĭ, iar de altă parte d-rul regeluĭ și toțĭ aĭ caseĭ mutĭ și desperațĭ: nenorocirea era prea mare.

— Ce e de făcut? întrebă regele.

Doctoriĭ dădeaŭ din cap.

— Sĭ i se puĭe lipitorĭ! se auzi o voce.

Dar nimenĭa n'avea încrederea în acest remediu.

Deodată însă bolnavul ridică brațul drept și strigă cu o voce groaznică:

— Afară ovreiĭ!

Toțĭ aŭ încremenit. Ce putea însemna aceasta cînd chiar regele era socotit ca fiind din sămînța luĭ Iuda?!?...

— Afară ovreiĭ! zbîeră din noŭ bolnavul; cu toțiĭ la Palestina!... Țara nemțească nemților!..

Ș'apoĭ cîntă un cîntec „Germania, Germania...“

Acuma s'a maĭ luminat d-rul.

— Da, zise el către rege, maĭ e speranță.

— Ce vrea să spuĭe cu asta, doctore?...

— Acuma vorbește ca un antisemit.

— Aceasta o aud.

— Opiniunea mea e că sîngele de muncitor s'a amestecat deja așa de mult cu sîngele aristocratic, că bolnavul gîndește ca un antisemit.

— Hm, hm! nu'ĭ vorbă, e un mic progres... Sperĭ ca această ameliorare să avanseze?

— De sigur, majestate. Eŭ sper a 'l aduce și pînă la național-liberal, căcĭ a fost relativ o cantitate mică de sînge roș al muncitoruluĭ.

— Salvațĭ acest om, căcĭ nu va fi în detrimentul vostru, spuse regele.

Toțĭ stăteaŭ ca niște figurĭ de marmoră și doctorul regeluĭ își ștergea deja pentru a zecea oară ochelariĭ săĭ cu rame de aur, ceea-ce făcea de alt-fel în tot d'auna cînd era într'o mare confuzie.

Apoĭ plecă cu regele, și de cîte orĭ acesta îĭ adresa vre-o întrebare relativă la prințul răspundea:

— Hm, hm! curios, curios.

Doctorul prințuluĭ avusese însă dreptate: cu amestecarea sîngeluĭ se schimbaseră și ideile prințuluĭ. De la antisemit trecu la național-liberal, ba chiar conservator-liberal, dar nicĭ o dată nu maĭ deveni conservator adevărat. Vecĭnic i-a rămas vorba că albastrul săŭ sînge nu 'ĭ curat, aceasta însă nu 'ĭ împiedica mistuirea, actea și dragostea sa către ficele din popor și ast-fel se mulțumea foarte bine cu soarta sa.

P.-Neamțu. **E. M.**

MODE

Guler de vară

Acest guler este compus dintr'un figero în tul negru brodat. Rujurĭ de muselină de mătase la mănecĭ și în jurul gîtuluĭ o fundă de satin negru.

Laura.

Noutățĭ literare

Astă-zĭ am primit în Sala noastră ultimul volum al mareluĭ scriitor **Paul Bourget**, întitulat **Voyageuses.** Abia apărut, acest volum a și atins în Paris a zecea ediție. Și acest volum ca toate cele-l'alte se poate găsi în sala noastră cu prețul de leĭ 3.25.

Spectacole

Grădina Hugo. — Teatru de varietățĭ. In timp de ploaĭe, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietățĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaĭe reprezintația se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Rașca.—Direcțiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentațiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danțurĭ, concerturĭ și pantomime.

Trupa se compune din artiștĭ de concert și pictor instantaneŭ. Vor fi apoĭ tablourĭ variate, între carĭ de remarcat galeria maeștrilor modernĭ, cu costume, decorațiunĭ și alte multe lucrurĭ demne de văzut.

Prețurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ și copiiĭ plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietățĭ. Trupa Burienescu.

Premiĭ nouĭ de vacanță

Seria a șeasea

De și bonul pentru premiile serieĭ a cincea era valabil pînă la 18 Iulie inclusiv, totușĭ această serie a întrecut cu mult succesul așteptat de noĭ așa că ea s'a epuizat înainte de termen, cu toate că aveam în depozit un număr de 10.000 exemplare.

Punem decĭ la dispoziția cetitorilor noștri, a șeasea serie de premiĭ.

După experiența făcută cu cele cincĭ seriĭ anterioare, presupunem că această serie nu va putea figura în ziar maĭ mult de 5 zile.

Anunțăm decĭ că bonul serieĭ a 6-a va fi valabil numaĭ pînă la 22 Iulie inclusiv, și prevenim pe cetitoriĭ din provincieĭ carĭ aŭ luat primele 6 numere din tablourĭ, să se grăbească, de a cere a 7-a fasciculă, ca să nu se epuizeze, și să rămîĭe cu colecția necomplectată.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 7-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducțiunĭ după tablourĭ:

In barcă pe timp ploios de I. Scalbert.

Un pod la apusul soareluĭ, de Henry R. Poore.

Apolon de Belvedere de Carl Becker, tabloŭ reprezintînd pe papa *Jules II, Raphaël, Vittoria Colonna, și Bramante,* privind statua Apolon de Belvedere.

Cîntec de primă-vară, de A. Deyrolle.

Stația din pădure, de Robert Assamus.

Gil Blas, de José Moréno Carbonero; originalul acestuĭ tabloŭ figura în secțiunea spaniolă de belle-arte din Chicago.

Prima rugăciune, de Silvis Rotta.

O întrebare, de Czachowski.

Credinciosul din mănăstire, de Richard Linderum.

Voyagiul de nuntă, de Outin.

Șarja de cavalerie, de William Trego

In mare pericol, de Knaus.

Revărsatul zorilor, de Ch. Kröner.

Mă ĭubește el, saŭ nu mă ĭubește? de I. Scalbert.

Țiganĭ călărĭ, de Karl Steffeck.

Mînînd spre țărm, de I. G. Brown.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fasc. a 7-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ, prezintînd bonul de maĭ jos.

Alte volume oferite ca premiĭ, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

M-elle Iulie Zagoulaïeff. Les conteurs Russes modernes. Recueil de nouvelles, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.90

Le comte d'Hérisson. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b. 0.80

F. de Biancour. Quatre milles lieues aux Etats-Unis, în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.85

George Vautier. Guerre aux maris în loc de 3.50 se dă cu banĭ 0.80

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nuditățĭ, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numaĭ cîte-va sute de exemplare), în loc de 5 leĭ se dă cu leĭ 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvragiŭ indispensabil în fie ce familie, în loc de leĭ 2.90. 1.25

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 paginĭ, în loc de leĭ 2 se dă cu leĭ. 1.25

Cetitoriĭ din provincie trebuĭe să adauge la costul indicat în dreptul fie-căruĭ premiŭ 10 la sută din valoarea nominală *nu din cea redusă,* ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ atașarea luĭ la mandatul poștal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-șĭ lăsa pachetul expus la pĭerdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI“
No. 2892
Acest bon detașat și expediat Administrațieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ și este valabil pînă la 22 Iulie inclusiv.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 97 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

III

Un colț de cer

O coloană mare de foc, uriașe se ridică în acelaș timp din odăile de jos, pînă la catul întîĭ.

Și prin flăcărĭ toțĭ auziră glasul luĭ Fanfan care striga:

— Scăpațĭ pe Doamna!

Striga tare, nebun de durere între zidurile în care fumul îl înăbușea.

Elena era tot întinsă pe covor leșinată.

In curte toțĭ eraŭ spăimîntațĭ

— Nu e cu putință să'l scăpăm! ziceaŭ toțĭ.

Pompa abia mergea.

N'avea apă.

Comandantul plîngea de necaz și de milă.

Paul Vernier se silise în zadar să se urce pe o scară de din afară.

Strigătele luĭ Fanfan abia se maĭ auzea.

De sigur că asfixia îĭ înabușea glasul.

Eraŭ pierduțĭ.

Atuncĭ se ivi un bărbat.

El dete la o parte mulțimea.

Avea în spinare o scară.

Nu'l cunoștea nimenĭ.

Cu sînge rece cu liniște rezemă scara de zid.

Cu o mare iuțeală se urcă pe ea.

—Curînd pieri la fum.

— Asta e viteaz! strigă comadantul.

Paul se repezi la scară să stea gata a da ajutor salvatoruluĭ la întoarcere.

Se făcuse o mare tăcere.

Tăcere de groază.

Inimile băteaŭ toate cu putere.

Fanfan văzuse o umbră sărind pe balcon.

Strigă:

— E aicĭ, D-le! aicĭ!

Și îĭ arătă pe Elena leșinată.

Căldura era nesuferită.

Fumul îĭ înăbușea.

Omul se plecă.

Pe pipăite acum, căcĭ fumul se îndesase de tot, ridică pe Elena în brațe.

Apoĭ zise luĭ Fanfan:

— Trecĭ înainte și coboară-te jos. E o scară la geam.

— Să scăpațĭ pe D-na, Domnule!

— Da o scap. Fugĭ!

Fanfan se repezi.

Capătul scăreĭ începuse a lua foc.

Incepu a se să coborî.

Se uită înapoĭ.

Văzu pe bărbatul salvator punînd piciorul pe prima treaptă cu sarcina în spinare.

In acelașĭ timp pompa care primise apă maĭ multă aruncă apă din belșug.

Fanfan ajunse jos.

Fu primit în brațe de un om.

Apoĭ auzi la ureche vorbele acestea:

— Dacă zicĭ un cuvînt te omor!

In acelașĭ timp o mînă puternică i se punea pe gură, pe cap era acoperit cu un șal și era răpit...

Fuga ținu mult.

In sfîrșit ceĭ carĭ îl răpiseră, se opriră.

Iĭ desfăcură capul.

Se afla pe cîmp.

Inprejur pustiŭ.

Fanfan se uită cu o groază nespusă la ceĭ carĭ îl răpiseră.

Isidor zise:

— Eĭ ce nu'țĭ pare bine că te afli între prietenĭ? ce cauțĭ așa cu ochiĭ?.. Pe mama Zefirina?.. S'a dus înainte să facă de mîncare, dar tata La Limace e aci, iute'l.

La Limace urmă,

— Da, sînt aci, puiul taĭchiĭ eŭ îțĭ vreaŭ fericirea chiar fără voia ta. Imbătrîniseșĭ la Moisselles... team scăpat de la închisoare.

— Ticăloșilor! zise Fanfan.

— Lasă vorbele late!

— Lăsați-mă, vă rog, lăsați-mă.

— Ne aĭ făcut una azĭ... acum astîmpără-te.

— Aĭ văzut ce maĭ foc am aprins noĭ cu casa dameĭ celeĭ bune! zise Isidor.

— Ce fel, voĭ ațĭ dat foc? întrebă Fanfan îngrozit.

— Dar cine?

— Voĭ?

— Da, noĭ!

— Ah! lăsați-mă, vreaŭ să mă duc la Doamna!

— Eĭ aș!...

— Vreaŭ...

— Acum o fi friptă gata Doamna ta!

— Ucigașilor!

— De ce! fiind-că am moștenit'o?... Ce crezĭ că am luat pricopseală mare?...

— Aș! cîte-va bijuteriĭ și nițeĭ banĭ.

— Ațĭ ucis'o!

— Lasă. că de asta vorbim maĭ tîrziŭ...

— Da, aidem, că n'o să dormim aci, pe cîmp.

Fie-care apucă pe Fanfan de cîte un braț.

Eraŭ să plece...

— Iacă, uite-te colo, zise Isidor arătînd copiluluĭ în depărtare o coloană de fum negru, ce se vedea la orizontul luminat de luna plină.... vezĭ ce maĭ artificiĭ?... Parcă ar fi la serbările naționale!... Atît a rămas din casa de la Moiselles și din buna ta damă!

Criminaliĭ se înșelaŭ.

Elena scăpase.

Salvatorul săŭ trecuse printre flăcărĭ cu ea și ajunsese cu bine jos.

Strigăte entuziaste izbucniră cînd o văzu lumea scăpată.

Paul Vernier ajutase pe necunoscut.

Acum Elena se odihnea pe niște saltele în fundul curțeĭ.

Niște femeĭ îĭ dedeaŭ îngrijirĭ.

Căpitanul se apropiase de salvator.

Iĭ zise:

— Oh! D-le eștĭ un om brav.

Și îĭ strîngea mîinile.

Necunoscutul nu avea de cît cîte-va arsurĭ micĭ.

— Spune-mĭ numele D-tale, urmă comandantul, ca să'l știm căcĭ ceea pe care aĭ scăpăt'o e o sfîntă... Toțĭ o ĭubim aci, ca pe o provedință a celor carĭ suferă... dar te cunosc, D-le... D-ta aĭ venit adineaurĭ la penitenciar ca să întrebĭ de un copil ale căruĭ urme le căutaĭ...

Eștĭ contele de Montlaur.... Ah! D-le D-zeŭ îțĭ va răsplăti curagiul.. El a vrut ca să scapĭ trenul și să nu poțĭ pleca de aci... Vino D-le, vino să te înfățișez celeĭ pe care aĭ scăpat'o!

Mulțimea se apropiase binecuvîntîndu'l.

Contele vru să plece.

Zise.

— Imĭ pare răŭ că nu pot vedea acum pe D-na căreia am avut fericirea să pot face un serviciŭ... Dar trebue să plec cu trenul care trece acum și e tocmaĭ timpul... Adio, D-lor.

Și căută să plece.

Dar mulțimea era greŭ de străbătut.

In acest moment Elena își venea în fire.

Se uită în juru-ĭ cu o privire rătăcită, neînțelegînd bine unde se afla, ce vedea, la ce se afla în fața uneĭ case care ardea, înconjurată de atîta lume.

Lîngă ea se afla Paul Vernier, în genuchĭ.

Aștepta să o vadă venindu-șĭ în fire.

— Aĭ scăpat, îĭ zise el cînd o văzu deschizînd ochiĭ... Și ĭacă cine te-a scăpat.

Și îĭ arătă pe conte.

Elena înțelese în sfîrșit.

Făcu un pas către cel arătat.

De odată dete un țipăt.

Apoĭ întinse brațele.

Ingînă:

— Ramon!

Era prea mult. (Va urma)